

કુનિમહારાજ
શ્રી જગત્પંકજ
મહારાજના ઉપદેશથી મહામ
શા. મંગળદાસ લલિતાવતીના
રમણલાલના સમર્થથી.

શ્રીમન્નાગપુરીય તપાગચ્છની પદ્માચલો.

છપાવી પ્રસિદ્ધ
કરનાર.

આવૃત્તિ ૨ લી

પ્રવ ૧૦૧. સં. ૧૯૭૩
વીર સંવત ૨૪૪૩. સને ૧૯૧૬.

અમદાવાદ મધ્યે શ્રી
જૈન યુવક મંડળ તરફથી
આવક મયાભાઈ ઠાકરશીએ
શાન્તીવિજય પ્રીટીંગ પ્રેસમાં
ધર્મરલાલ કેશવલાલ વકીલ
અને માણિકલાલ માધવજી
પાસે છપાવી.

—સૂચના—

આ ચોપડી રખડતી મુકી આશાતના કરશે નહિ.

અમૂલ્ય (ફ્રી)

श्वेतपद्मासना देवी श्वेतपद्मोपशोभिता
श्वेताम्बरधरा देवी श्वेतगन्धानुलोपना ।
अर्चिता मुनिभिः सर्वै रूषिभिस्तूयते सदा
एवं ध्यात्वा सदा देवीं वाञ्छितं लभते नरः ॥१॥

उदयशिखरिचन्द्राः सहचोऽनोधिचन्द्राः
सुकृतकुमुदचन्द्रा ध्वान्तविध्वंसचन्द्राः ।
कुमतनलिनचन्द्राः कीर्त्तिविख्यातचन्द्राः
प्रमदजननचन्द्राः श्रेयसे पार्श्वचन्द्राः
श्रेयसे भ्रातृचन्द्राः ॥ १ ॥

श्रीजैन श्वेताम्बर जर्मोपदेशक पञ्चाचारादि गुणोपेत मुनिराज ।
 श्री श्री श्री १००८

आचार्यश्रीमान् ज्ञातृश्वर सूरेश्वर महधर गुर्जर कच्छ निवासी
 श्रवणधारक

અર્પણ પત્રિકા.

મહાંમ વડિલ બ્રાતા,

શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ.

આપે મહાંમ પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી બ્રાત્રચંદ્ર
સૂરીશ્વરજીની અનન્ય ભક્તિ કરી “શ્રીમન્નાગપુરીય
તપાગચ્છ” સંપ્રદાયનાં કેટલાંક પુસ્તકોનો ઉદ્ધાર
કરી પ્રગટમાં આણેલા તે ઉપકારના બદલામાં આ
લઘુ પુસ્તક આપનો અમર આત્મા જ્યાં હોય ત્યાં
શાન્તિના અર્થે સમર્પણ કરીએ છીએ. તથાસ્તુ !

સં. ૧૯૭૩ ના કાર્તિક

શુક્લ પૂર્ણિમા.

લી૦

શ્રી જૈન યુવક મંડળ.

પ્રસ્તાવના.

આ પદાવલી શ્રીમન્નાગપુરીય વૃહત્તપાગચની છે. તે નામ છઠ્ઠું થયેલ છે. પહેલો નિર્ગથગચ ખીજ પદ્ધર શ્રી સુધર્માસ્વામીની, ખીજે ટ્રોટિક-મચ્છ આરમા પદ્ધર શ્રીસુસ્થિતસૂરિથી, ત્રીજું નામ ચંદ્રગચ સત્તરમા પદ્ધર શ્રીચંદ્રસૂરિથી, ચોથું નામ વનવામીગચ અઠારમા પદ્ધર શ્રીસામંતભદ્ર-સૂરિથી, પાંચમું નામ વડગચ સાડત્રીસમા પદ્ધર શ્રીકિયોતનસૂરિથી. છઠ્ઠું નામ નાગપુરીય તપાગચ ચુમ્માળીશમા પદ્ધર શ્રી વાદ્દિવસૂરિના સમયથી ઉપર પ્રમાણે નામ તે તે પદ્ધરથી થયેલ છે. અન્ય ગચવાળાઓ શ્રી સુધર્મા-સ્વામીથી પ્રથમપાટ ગણે છે. ત્યારે આ ગચમાં શ્રી મહાતીરસ્વામીથી પ્રથ-મપાટ ગણેલ છે. ૩૮ મી પાટથી અંચળ, ૪૨ મી પાટથી અરતર, અને ત્રેતાળીશમી પાટથી તપા, એમ ગચો જુદા પડે છે. આ પદાવલી હોતિર પાઠ સુધીની છે. પહેલાથી હોતિર સુધીના પદ્ધરેના સમયમાં થયેલા કેટલાક પ્રસિદ્ધ આચાર્યો, તેમજ દુક પ્રાસંગિક ઇતિહાસ પણ આપેલ છે. આ પદા-વલી પૂજ્યપાદ પ્રાતસ્મરણીય, આચાર્યમહારાજ શ્રી બ્રાહ્મચંદ્રસૂરીશ્વરજીના શિષ્ય મુનિમહારાજ શ્રીસાગરચંદ્રજીએ નાની મોટી દશ પદાવલીઓ એકઠી કરી તેમાંથી દુક સાર ગ્રહણ કરી લખી આપેલ છે, માટે તેઓશ્રીનો અમો અત્યંત ઉપકાર માનીએ છીએ. આ પદાવલીમાંથી સજ્જન પુરૂષો ગુણ ગ્રહણ કરે. છપાવવામાં અથવા હસ્તલેખમાં જે દોષ થયેલ હોય તેને સુધારીને પાંચવા બલામણુ કરીએ છીએ.

હી. યુવક મંડળ.

श्रीमन्नागपुरीय तपागच्छनी पट्टावली.

श्रीमन्तोऽर्हत्सिद्धा, -चार्योपाध्यायसाधवः सर्वे ॥

श्रेयःश्रियः समृद्ध्यै, सन्तु सतां कार्यसिद्ध्यै च ॥ १ ॥

सिद्धार्थभूपालकुलोदयाद्रि, -प्रद्योतनः श्रीत्रिशलांगजन्मा ॥

श्रीवर्द्धमानो भगवान् प्रवर्द्ध, -मानः श्रिया भव्यजनान् धिनोतु ॥ २ ॥

श्रीइन्द्रभूतिप्रमुखागणेशा, -नेकादशापि प्रयतः प्रणौमि ॥

विशेषतस्तेषु सुधर्मनामा, नमस्क्रियामर्हति तीर्थपत्वात् ॥ ३ ॥

तीर्थे वीरजिनेश्वरस्य विदिते श्रीकोटिकाख्ये गणे,

श्रीमच्चन्द्रकुले वटोरुहवृहद्गच्छे परिम्लायिते ॥

श्रीमन्नागपुरीयकाद्वयतपा प्राप्तावदातेऽधुना,

स्फूर्जद्भूरिगुणान्विता गणधरश्रेणी सदा राजते ॥ ४ ॥

अलौकिकगुणग्रामा-भिरामान्सुरिसद्गुरुन् ॥

आचार्यभ्रातृचन्द्राख्या, -न्वन्देऽहं ज्ञानवृद्धये ॥ ५ ॥

(૧) શ્રી મહાવીર સ્વામી શાસન નાયક.

શ્રી વર્ધમાનસ્વામી વિક્રમ સંવતથી અગાઉ ૪૭૦ વર્ષ પર મોક્ષે પધાર્યા. સર્વાયુ વર્ષ ૭૨, એમનું બીજું નામ મહાવીર, ત્રીજું નામ વીર, અને ચોથું નામ જ્ઞાતવંદન હતું. એ ભગવાન જ્ઞાતવંતના ક્ષત્રિય હતા. એમના પિતાનું નામ સિદ્ધાર્થ રાજ, માતાનું નામ ત્રિશલાદેવી, અને ભાઈનું નામ નંદિવર્ધન હતું. એમનું જન્મસ્થળ ક્ષત્રિયકુંડ નગર હતું. એ ભગવાને એક-ત્રીશમે વર્ષે દીક્ષા લીધી. અને સાડા બારવર્ષ લગી ઉચ્ચતપ કરી કેવળ જ્ઞાન પામ્યા, સારખાદ ત્રીસવર્ષ લગી કેવળજ્ઞાનથી અનેક જીવોને પ્રતિભોધ પમાડી બોતેર વર્ષનું આયુ ભોગવી ચોથાઆરાના અંત પહેલાં ત્રણવર્ષ અને સાડા-આઠમહિને પાવાપુરી નગરીમાં આસો વદ ૦)) ના દિને મોક્ષે સિધાવ્યા.

એમના અગ્યાર ગણધર એટલે મુખ્ય શિષ્યો હતા. ૧ ઈન્દ્રભૂતિ. ૨ અન્નિભૂતિ. ૩ વાયુભૂતિ. ૪ વ્યક્ત. ૫ સુધર્માસ્વામી. ૬ મહિતપુત્ર. ૭ મૌર્યપુત્ર. ૮ અવકપિત. ૯ અચલબ્રાતા. ૧૦ મેતાર્ય અને ૧૧ પ્રભાસ. આ પ્રમાણે તેમનાં નામો જણાવ્યાં.

એમના આણંદ, કામદેવ, શંખ, પુષ્કલી, મહાશતક, કુંડકોલિક, સદાલપુત્ર વિગેરે મુખ્ય શ્રાવકો હતા.

એમની ચંદનખાળા પ્રમુખ સાધ્વીઓ હતી. અને જયંતી, રેવતી, તથા સુલસા વિગેરે મુખ્ય શ્રાવિકાઓ હતી.

શ્રેણિક (બિંબિસાર), કૌણિક (અજતશત્રુ), ઉદાયી, ઉદાયન, ચેટક, નવ-મહિક્ષક જાતના રાજ, નવસેવિક્ષક જાતના રાજ, ઉજ્જેણીનાં રાજ ચંડપ્રયો-તન, આમલકકલ્પાનગરીનો રાજ શ્વેત, પોલાસપુરનો રાજ વિજય, ક્ષત્રિયકુંડનો રાજ નંદિવર્ધન, વીતભયપદ્મનો રાજ ઉદાયન, દશાર્ણપુરનો રાજ દશાર્ણભદ્ર, તથા પાવાપુરીનો રાજ હસ્તિપાલ, ઇલાદિક રાજઓ શ્રી વીર-સ્વામીના ઉપાસક હતા. ભગવંતના શાસનમાં નિન્હવેની ઉત્પત્તિ આ પ્રમાણે છે:—

શ્રી વીરકેવલાત્ ૧૪ વર્ષે જન્મલી “કડ માળે કહે” એ વચનનો ઉત્થાપક પ્રથમ નિન્હવ થયો. શ્રી વીરકેવલાત્ ૧૬ વર્ષે વિષ્ણુમ, તેણે જીવના પ્રદેશમાં જીવ સ્થાપન કર્યો એ બીજો નિન્હવ. શ્રી વીરાત્ ૨૧૪ વર્ષે અવ્ય-ક્તવાદી ત્રીજો નિન્હવ. શ્રી વીરાત્ ૨૨૦ વર્ષે શુન્નવાદી ચોથો નિન્હવ. શ્રી વીરાત્ ૨૨૮ વર્ષે એક સમયે બે ક્રિયાવેદો એ પ્રમાણે સ્થાપન કરનાર પાંચમો નિન્હવ. શ્રી વીરાત્ ૫૫૪ વર્ષે નોજીવનું સ્થાપન કરનાર છઠો નિન્હવ. શ્રી વીરાત્ ૫૮૪ વર્ષે ગોષ્ઠામાહિલ નામે સાતમો નિન્હવ.

॥ ઇતિ શ્રી વીરશાસને સસેનિન્હવોત્પત્તિકાલઃ ॥

તેમના પ્રથમશિષ્ય ગૌતમગૌત્રિય ઇન્દ્રભૂતિ, ભગવદેશ ગુબ્બર ગામના વાસી, વસુભૂતિ પિતાતું નામ, પૃથ્વી માતાતું નામ, ૫૦ વર્ષ ગૃહસ્થપણે રહ્યા, ૩૦ વર્ષ છદ્મસ્થપણે રહ્યા, ભગવંતના મોક્ષ સમયે કેવળજ્ઞાન પામી ૧૨ વર્ષ ભવ્યજીવોને પ્રતિબોધ આપી રાજગૃહી નગરીને વિષે એક માસતું અ-ણસણ પાળી સર્વાયુવર્ષ ૯૨ સંપૂર્ણ કરી મુક્તિ ગયા.

યતઃ—અબિહર્લેબિધકદંબકસ્ય તિલકો નિઃશેષસૂર્યાવલે,—

રાપીઢઃપ્રતિચોધનૈપુણવતામગ્રેસરો વારિમનાં ॥

દૃષ્ટાન્તો ગુરુમક્તિશાલિમનસાં મૌલિસ્તપસ્વિજુષાં,

સર્વાશ્ચર્યમયો મહીષ્ટસમયઃ શ્રીગૌતમસ્તાન્ મુદે ॥ ૧ ॥

શ્રી ગૌતમસ્વામીના સર્વ શિષ્યો પોતાનાથી પહેલાજ મોક્ષે ગયા તેથી એમનો પાટ ન ચાલ્યો. બીજા ગણધરો પોતાના શિષ્યો સુધર્માસ્વામીને સોંપી ભગવંત છવાંજ મોક્ષે ગયા, તેથી શ્રી સુધર્માસ્વામીની પાટ ગણાઈ અને તે પાટ પાંચમા આરાના અંતે થનાર શ્રી દુઃપ્રસહસ્રરિ સુધી ચાલશે.

(૨) શ્રી સુધર્માસ્વામી. (નિર્ગ્રંથગચ્છ)

શ્રી વીરપ્રભુની પાટે તેમના પાંચમા ગણધર સુધર્માસ્વામી થયા. તેમણે આર અંગમૂત્રાની રચના કરી, સુધર્માસ્વામીનો જન્મ કોલ્લાક ગામમાં અને

અગ્નિવૈસ્વાયન ગોત્રમાં થયો હતો. તેમના પિતાનું નામ ધમ્મલ તથા માતાનું નામ ભદ્રિકા હતું. તેઓ પચાસવર્ષ ગૃહસ્થાવાસમાં રહ્યા. ત્રીસવર્ષ વીરપ્રભુની ચરણ સેવા કરી. વીર નિર્વાણ પછી આરવર્ષ છઠ્ઠસ્થ રહી, ગૌતમસ્વામીના નિર્વાણ થતાં કેવળજ્ઞાન પામી, આઠવર્ષ કેવળજ્ઞાને રહી સર્વાયુ ૧૦૦ વર્ષ પૂર્ણ કરી વીરનિર્વાણથી વીસમે વર્ષે મોક્ષે ગયા.

(૩) શ્રી જંબુસ્વામી.

સુધર્માસ્વામીની પાટે જંબુસ્વામી થયા. તે રાજગૃહીના વાસી રૂપમદત્ત શેઠની ધારણી નામે ભાર્યાની કુળે જન્મ્યા હતા. તેમણે નવાણું કોડ સોનામંડોર તથા આઠ સ્ત્રિયો છોડી ૧૬ વર્ષની જીવાન વયમાં દીક્ષા લીધી. સોળવર્ષ ગૃહસ્થાવાસ, ત્રીસ વર્ષ છઠ્ઠસ્થ પર્યાય અને સુભાલીશ વર્ષ કેવળ-પર્યાય પાલી, શ્રીવીરાત્ ૬૪ મે વર્ષે મોક્ષે ગયા. સર્વાયુ વર્ષ ૮૦. અહીંથી કેવળજ્ઞાન-આદિ દશ બોલ વિચ્છેદ ગયા.

તે દશબોલ આ પ્રમાણે છે. ૧ મનપર્યવ જ્ઞાન. ૨ પરમાવધિજ્ઞાન. ૩ પુલાકલબ્ધિ. ૪ આહારકલબ્ધિ. ૫ ક્ષપકશ્રેણિ. ૬ ઉપશમશ્રેણિ. ૭ જિનકલ્પ. ૮ સુદ્ધમસંપરાય ચારિત્ર પરિહારનિશુદ્ધિ ચારિત્ર. તથા યથાખ્યાત ચારિત્ર. ૯ કેવળજ્ઞાન. ૧૦ સિદ્ધિગમન.

યતઃ—મળ ૧ પરમોહિ ૨ પુલાણ ૩, આહાર ૪ સ્વવગ ૫ ઉવસમે ૬ કાળે ૭ ॥ સંજમતિય ૮ કેવલ ૯, સિજ્જણાય ૧૦ જંબૂમિ વુચ્છિન્ના.

તે વખતે અવન્તિમાં પાલક રાજાનું રાજ્ય હતું.

(૪) શ્રી પ્રભવસ્વામી.

શ્રી જંબુસ્વામીની પાટે પ્રભવસ્વામી થયા. તેમના વિષે એવી કથા છે કે જયપુરના વિંધ્ય નામના રાજાએ પોતાના વડા પુત્ર પ્રભવને રાજગાદી ન આપતાં નાનાપુત્ર પ્રભુને આપી તેથી પ્રભવ રીસાઈ આરવટે નીકળી પડ્યો. તે એકદિવસ પાંચમે ચોરાને સાથે લઈ જંબુસ્વામીના ધરમાં લુંટવા આવ્યો. પણ ત્યાં જંબુસ્વામીના હિઠટ વૈરાગ્યને જોઈ પ્રતિજ્ઞોધ પામી

તેણે પાંચસેં ચોર સાથે દીક્ષા લીધી, અને ગચ્છ નાયક થયા. એઓ ત્રીશ-વર્ષ ગૃહસ્થાવાસ, ચુમ્માલીશ વર્ષ વ્રતપર્યાય, અને અગ્યારવર્ષ યુગપ્રધાન પદ્વી, કુલ મળી ૮૫ વર્ષનું સર્વાયુ પાળી વીરાત્ ૭૫ મે વર્ષે સ્વર્ગે ગયા. ઉપકેશ ગામમાં શ્રી વીરપ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી,

(૫) શ્રી સચ્ચંભવસૂરિ.

શ્રી પ્રભવસ્વામીની પાટે શ્રી સચ્ચંભવ સૂરિ થયા. એમણે એમના પુત્ર મનક સાધુના માટે દશવૈકાલિક સૂત્ર રચ્યું છે. એમની એની ઉત્પત્તિ છે કે પ્રભવસ્વામીએ એક વખત વિચાર કર્યો કે મારી પાટપર ખેસાડવાને કાણુ હાયક છે. તેથી જ્ઞાનખગથી જોતાં પોતાના સર્વ સંધમાં પાટયોગ્ય કેમ દેખ્યો નહિ. ત્યારે પરદર્શનમાં હિપયોગ દેતાં રાજગૃહમાં સચ્ચંભવભટ્ટને યોગ્ય પુરૂષ જોયો; પછી ત્યાં આવીને તેને પ્રતિબોધવા બેંધુનિઓ મોકલ્યા. તેઓ જ્યાં સચ્ચંભવભટ્ટ યજ્ઞમાં હતા ત્યાં જઈ બોલ્યા કે “અહો કણ્ટ મહો કણ્ટ તત્ત્વં ન જ્ઞાયતે કચિત્” આ પરથી સચ્ચંભવભટ્ટે યજ્ઞ કરનાર ઉપાધ્યાય પાસે જઈ તત્ત્વ કહેવાનો આગ્રહ કર્યો. ત્યારે ઉપાધ્યાયે કહ્યું કે આ યજ્ઞસ્તંભની નીચે જિનપ્રતિમા છુપાવી છે. અને તેનાજ પ્રભાવથી યજ્ઞમાં વિધન પડતું નથી નહિતો મહાતપાસિદ્ધ પુત્ર અને નારદ એ બે યજ્ઞનો ભંગજ કરી નાખે. આ પરથી સચ્ચંભવભટ્ટે જિનપ્રતિમાનાં દર્શનથી બોધ પામી દીક્ષા લીધી. તેમનો જન્મ રાજગૃહી નગરીમાં તથા વાત્સ્યગોત્રમાં થયો હતો. તેઓ ૨૮ વર્ષ ગૃહસ્થવાસે રહી ૧૧ વર્ષ સામાન્ય સાધુપણે રહી તથા ૨૩ વર્ષ યુગપ્રધાન પદ્વી પાળી કુલ ૬૨ વર્ષનું સર્વાયુ ભોગવી શ્રી વીરાત્ ૯૮ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા.

પ્રાસંગિક ઇતિહાસ.

મગધદેશની રાજધાની મુખ્ય રાજગૃહનગરમાં હતી. ત્યાં વિક્રમથી અગાઉ લગભગ પાંચસેં વર્ષના સુમારપર પ્રસેનજિત રાજા રાજ્ય કરતો હતો. તેની માદીએ શ્રેણિક રાજા થયો. શ્રેણિકને અભયકુમાર, મેધકુમાર, કોણિક, હલ્લ, વિહલ્લ વિગેરે ધણા પુત્રો હતા. અભયકુમાર ધણો બુદ્ધિમાન હોવાથી

મંત્રિપદ મહત્વું હતું. આ અભયકુમાર તથા મેઘકુમારે શ્રીવીરપ્રભુ પાસે દીક્ષા લીધી. તેથી રાજ્યવારસ કોણિક થયો. તે રાજ્યવારસ હોવાછતાં અધીરા થઇ આપને પાંજરામાં કેદ કરી પોતે રાજગાદીપર બેઠો. પાછળથી એ બાબત પશ્ચાત્તાપ કરી આપને કેદમાંથી મુક્ત કરવા ગયો તેટલામાં શ્રેણિકરાજા આ-પધાત કરી મરણ પામ્યા. તેથી તે ઘણો દીલગીર થયો. અને આ શોકમાં તેણે રાજગૃહ છોડી ચંપાપુરને રાજધાની કરી. કોણિકઆદ તેનોપુત્ર ઉદ્ધાપી ગાદી પર બેઠો. તેણે ચંપાપુર બદલી પાટલી પુત્ર (પદ્મણ) શહેરમાં રાજ-ધાની સ્થાપી. આ ઉદ્ધાપી રાજાને પૌરાધરાજામાં પોષકમાં એક અભવ્યે કપટથી બાર વર્ષ સુધી સાધુના વેશમાં રહી દગાથી માર્યો. હવે રાજાને કોઇ કુંવર ન હોવાથી પંચદિવ્યથી રાજા પસંદ કરવો હતો. અને તે દિવ્યથી ક્ષુદ્રવંશી નવનંદરાજા રાજગાદી પર આવ્યો; વળી કપિલવસ્તુ નગરમાં શાક્ય જાતનો રાજા શુદ્ધોદન નામે રાજ્ય કરતો હતો. તેનો શાક્યસિંહ નામે પુત્ર હતો. તેનું બીજું નામ ગૌતમ હતું. તેણે દીક્ષા લીધી અને બૌદ્ધધર્મ ચલાવ્યો. ખ્રીસ્તિકમથી અગાઉ ૪૮૩ વર્ષપર થઇ ગયો છે.

(૬) શ્રી યશોભદ્રસૂરિ.

શ્રી સત્યંભવસૂરિની પાટે શ્રીયશોભદ્રસૂરિ થયા તેઓ તુંગીયામન ગોત્રમાં ઉત્પન્ન થયા હતા. તેઓ ૨૨ વર્ષ ગૃહસ્થાવાસમાં રહ્યા, તથા ચૌદ વર્ષ વ્રત પર્યાયમાં રહ્યા અને પચાસ વર્ષ યુગપ્રધાન પદ્મીમાં રહ્યા. કુલ ૮૬ વર્ષનું સર્વાયુ ભોગવી શ્રી વીરાત ૧૪૮ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા.

(૭) શ્રી સંભૂતિવિજયસૂરિ.

શ્રી યશોભદ્રસૂરિની પાટે શ્રીસંભૂતિવિજયસૂરિ થયા. અને બીજા ભદ્ર બાહુ સ્વામી થયા. એમ બે આચાર્યો બેઠા. સંભૂતિવિજયસૂરિ માઠર ગોત્રમાં ઉત્પન્ન થયા હતા. તેઓ ૪૨ વર્ષ ગૃહસ્થાવાસમાં, ૪૦ વર્ષ વ્રતપર્યાયમાં અને ૮ વર્ષ યુગપ્રધાન પદ્મી પાળી કુલ ૯૦ વર્ષનું સર્વાયુ ભોગવી શ્રી વીરાત ૧૫૬ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા.

(૮) શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામી.

ઉપર કહ્યું કે યશોભદ્રસુરિની પાટે એ આચાર્ય બેઠા. તેમાંના ભદ્રબાહુ સ્વામી એ હેલા જોદપૂર્વી થયા. એમણે દશ નિર્યુક્તિઓ કરી છે તેનાં નામ નીચે પ્રમાણે છે.

- ૧ આવસ્યક નિર્યુક્તિ. ૪ આચારંગ નિર્યુક્તિ. ૭ રિષિ ભાષિત નિર્યુક્તિ.
- ૨ દશવૈકલિક નિર્યુક્તિ. ૫ સૂત્રકૃતંગ નિર્યુક્તિ. ૮ બૃહત્કદંપ નિર્યુક્તિ.
- ૩ ઉત્તરાધ્યયન નિર્યુક્તિ. ૬ સૂત્રપ્રગતિ નિર્યુક્તિ. ૯ વ્યવહાર નિર્યુક્તિ.

૧૦ દશાશ્રુતસ્કંધ નિર્યુક્તિ.

તે સિવાય બૃહત્કદંપ, વ્યવહારસૂત્ર તથા દશાશ્રુતસ્કંધ, નામના ત્રણ હેઠ સૂત્રો એમણે રચ્યા તથા “ ભદ્રબાહુ સંહિતા ” નામે જ્યોતિષનો ગ્રંથ રચ્યો છે. એમનો ભાઇ વરાહમિહીર હતો. તેણે “ વરાહમિહીર સંહિતા ” બનાવી છે. ભદ્રબાહુ સ્વામી ૪૫ વર્ષ ગૃહસ્થાવાસમાં, ૧૭ વર્ષ વ્રતપર્વા-યમાં, અને ૧૪ વર્ષ યુગપ્રધાન પદ્મીપાળી કુલ ૭૬ વર્ષનું સર્વાયુ ભોગવી શ્રીવીરાત ૧૭૦ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા.

(૯) શ્રી સ્થૂળીભદ્રસ્વામી.

ઉપરના આચાર્યોની પાટે શ્રીસ્થૂળીભદ્રસ્વામી થયા. એમના બા-પનું નામ શકડાલ હતું. તે નંદરાજનો દીવાન હતો. વરશિ નામના બ્રાહ્મણે શકડાલપર નંદરાજનો અભાવ કરાવ્યો જેથી શકડાલે પોતાના પુત્ર શ્રીય-કને હાથે પોતાનો શિરચ્છેદ કરાવ્યો. જેથી નંદે પશ્ચાત્તાપ કરી પાછી દીવા-નગીરી તેમને સોંપવા ઠરાવ્યું. હવે શ્રીયકના મોટાભાઈ સ્થૂળીભદ્ર કોશ્યા નામની વેશ્યાના ઘેર બાર વર્ષ લગી મોજ શોખમાં રહ્યા હતા. તેમને નંદ રાજાએ બોલાવી દીવાનગીરી આપવા માંડી પણ તેણે તે ન લેતાં વૈરાગ્ય પામી દીક્ષા લીધી. બાદ તેઓ જોદપૂર્વ મૂળપાઠથી તથા દશપૂર્વ બે વસ્તુ ન્યુન અર્થ સહિત શીખ્યા. એમને યજ્ઞ વિગેરે મહાયુદ્ધિવાન સાત બહેનો હતી. તે સાથે બહેનોએ દીક્ષા લીધી હતી. એમનો ભાઈ શ્રીયક નંદરાજનો દીવાન થયો. શ્રીસ્થૂળીભદ્રસ્વામીએ ૭ માસ લગી પૂર્વ પરિચિત કોશ્મ

નામની વેશ્યાને ઘેર રહી તેના અનેક હાવભાવ વચ્ચે પોતાનું અખંડ શીલ રાખ્યું તેથી તેમનું નામ ખરેખર અમર થયું છે. સ્થૂળીભદ્રના વખતે ચંદ્ર ગુપ્તના રાજ્યમાં ખાર વર્ષનો દુકાળ પડ્યો હતો. સ્થૂળીભદ્ર સ્વામી ૩૦ વર્ષ ગૃહસ્થાવાસ, ૨૪ વર્ષ વ્રતપર્યાય, ને ૪૫ વર્ષ યુગપ્રધાન પદ્મીપાળી કુલ ૯૯ વર્ષનું સર્વાયુ ભોગવી શ્રી વીરાત ૨૧૫ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા. (છેલ્લા શ્રુત કેવળી અથવા તો છેલ્લા ચૈદ પૂર્વધર સ્થૂળીભદ્ર સ્વામી થયા.)

પ્રાસંગિક ઇતિહાસ.

શ્રી વીરાત ૫૧ વર્ષ લગી શ્રેણિકવંશી રાજ્ય ચાલ્યું. વીરાત ૫૧ થી ૨૦૬ લગી ૧૫૫ વર્ષ સુધી નવનંદોનું રાજ્ય ચાલ્યું. વીરાત ૨૦૬ માં ચાણાક્ય નામના બ્રાહ્મણે નવમા નંદને રાજ્યમાંથી કાઢી મૂકીને મૌર્યવંશી ચંદ્રગુપ્ત રાજાને માદીપર બેસાડ્યો. એ રાજા જૈની હતો. વીરાત ૨૦૦ વર્ષે સીકંદરે હિંદુસ્તાન પર ચડાઈ કરી.

(૧૦) શ્રી આર્યમહાગિરિસૂરિ.

શ્રી સ્થૂળીભદ્રની પાટે શ્રીઆર્યમહાગિરિ તથા આર્યસુહસ્તિસૂરિ એમ બે આચાર્યો થયા. આર્યમહાગિરિએ જિનકલ્પની તુલના કરી છે. (આર્યમહાગિરિના શિષ્ય બલિસ્સહ તેના શિષ્ય ઉમાસ્વાતિ વાચક થયા. તેમણે વત્સાર્થ પ્રમુખ ગ્રંથો કર્યા છે. ઉમાસ્વાતિના શિષ્ય શ્યામાચાર્ય થયા. તેમણે સુક્ષ્મનિગોદની વ્યાખ્યા કરી. અને પત્રવણાસૂત્ર રચ્યું છે એ શ્યામા-ચાર્ય વીરાત ૩૭૬ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા. આ પ્રથમ કાલકાચાર્ય થયા) આર્ય મહાગિરિ ૩૦ વર્ષ ગૃહસ્થાવાસ ૪૦ વર્ષ વ્રતપર્યાય અને ૩૦ વર્ષ યુગ પ્રધાન પદ્મી પાળી કુલ ૧૦૦ વર્ષનું સર્વાયુ ભોગવી શ્રી વીરાત ૨૪૫ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા.

(૧૧) આર્યસુહસ્તિસૂરિ.

એમણે અવન્તિ સુકુમાળને પ્રવિમોદ્યો. વળી એમણે દુકાળથી ભૂખે મરતા એક ભીખારીને દીક્ષા આપી. તે ભીખારી મરણ પામી મૌર્યવંશી ચંદ્રગુપ્તરાજાને પુત્ર બિન્દુસાર, તેનો પુત્ર અશોક, તેનો પુત્ર કુણાલ, અને

તેનો પુત્ર સંપ્રતિ નામે રાજ્ય થયો. તેણે મારવાડ, ગુજરાત, પંજાબ, તથા દક્ષિણ વિગેરે સ્થળે જૈનધર્મ ફેલાવ્યો. વળી તેણે પોતાના નોકરોને :સાધુનેા વેષ પહેરાવી શક, યવન, તથા પારસ વિગેરે દેશોમાં મોકલી ત્યાં પણ જૈન-ધર્મની પ્રવૃત્તિ કરાવી. આ સંપ્રતિરાજ્યએ ધણા જિનમંદિરો તથા ધણી જિ-નપ્રતિમાઓ ભરાવી છે. આર્યસુહસ્તિસૂરિ ૩૦ વર્ષ સુધી ગૃહસ્થાવાસમાં, ૨૪ વર્ષ વ્રતપર્યાય, અને ૪૬ વર્ષ યુગપ્રધાન પદની પાળી કુલ ૧૦૦ વર્ષનું સ-ર્વાયુ ભોગવી શ્રી વીરાત ૨૯૧ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા.

પ્રાસંગિક ઇતિહાસ

ચંદ્રગુપ્તરાજ પછી તેનો પુત્ર બિન્દુસાર રાજ્ય થયો. તેની પછી તેનો પુત્ર અશોક રાજ્ય થયો. તેણે બુદ્ધધર્મ સ્વીકાર્યો. અને તેણે આખા હિંદુસ્તાન તથા ચીન, જાપાન વિગેરે દેશોમાં પણ ફેલાવ્યો હતો.

(૧૨) શ્રી સુસ્થિતસૂરિ, તથા સુપ્રતિબદ્ધસૂરિ. (કોટિકગચ્છ)

આર્યસુહસ્તિની પાટ સુસ્થિતસૂરિ અને ખીજા સુપ્રતિબદ્ધ એમ બે આચાર્યો બેઠા. તેમણે સૂરિમંત્રનો કોડવાર જાપ કર્યો. તેથી નિર્ઘેશગચ્છનું નામ કોટિકગચ્છ પડ્યું.

સૂચના:—સુપ્રતિબદ્ધસૂરિનો પાટ સુસ્થિતસૂરિની સાથે અંતભૂત કર્યો છે. એ પ્રમાણે દિનસૂરિનો પાટ ઇંદ્રદિનસૂરિની સાથે અંતભૂત કર્યો છે. કવ-ચિત્ આ પ્રમાણે પાઠ છે,

(સુસ્થિતસૂરિ ગૃહસ્થાવાસમાં વર્ષ ૩૧. વ્રતીતરીકે વર્ષ ૧૭. અને આચાર્યપદે વર્ષ ૪૮ કુલ ૯૨૬ વર્ષનું સર્વાયુ ભોગવી શ્રી વીરાત ૩૩૯ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા.) શ્રી વીરાત ૩૭૨ વર્ષે શ્રીસુસ્થિતસૂરિ સ્વર્ગે ગયા.

(૧૩) શ્રી ઇંદ્રદિનસૂરિ તથા લઘુબ્રાતા દિનસૂરિ.

શ્રી સુસ્થિતસૂરિની પાટ બે આચાર્યો થયા (૧) શ્રી ઇંદ્રદિનસૂરિ અને (૨) શ્રી દિનસૂરિ થયા. શ્રી ઇંદ્રદિનસૂરિ શ્રી વીરાત ૪૨૧ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા.

(૧૪) શ્રી સિંહભિરિસૂરિ.

શ્રી ઇંદ્રદિનસૂરિની પાટે તથા દિનસૂરિની પાટે શ્રી સિંહગિરિસૂરિ થયા શ્રીવીરાત્ ૫૪૭ વર્ષે તેઓ સ્વર્ગે ગયા. પ્રાસંગિક ઇતિહાસ.—

શ્રીવીરાત્ ૪૫૩ વર્ષે ગર્ધભિક્ષરાજના ઉચ્છેદક ધીન્ન કાલિકાચાર્ય થયા. અને શ્રીવીરાત્ ૪૫૩ વર્ષે ભુગુકચ્છે મહાન્ નગરે શ્રી ખપુરાચાર્ય થયા. ત્યાર-બાદ વૃહવાદી તથા શ્રી પાદલિખાચાર્ય થયા. શ્રી વીરાત્ ૪૫૭ માં વિક્રમરાજએ પોતાનું રાજ્ય શકરાજ્યોને હઠાવીને પાછું મેળવ્યું. ત્યારબાદ ૧૩ વર્ષે સુવ-ર્ણકાનથી પૃથ્વીને રણરહિત કરી. શ્રી વીરાત્ ૪૭૦ વર્ષે પોતાનો સંવત ચ-લાવ્યો. શ્રી વીરાત્ ૪૬૪ વર્ષે આર્યમંથુનામે આચાર્ય થયા. તે સમયમાં શ્રી વૃહવાદિસૂરિના શિષ્ય શ્રી સિદ્ધસેનદિવાકર થયા. તે સિદ્ધસેન-દિવાકરે ઉજ્જેણી નગરીના સ્થાનમાં મહાકાલપ્રસાદમાં મહાદેવલિંગને ફેડી શ્રી પાર્શ્વનાથના બિંબને પ્રગટ કર્યો. આ ચમત્કારથી અને પ્રતિબોધથી વિક્ર-મરાજને જૈની કર્યો. તેમણે સમ્મતિવર્ક, કલ્યાણમંદિર તથા વીરસ્તુતિ વિગેરે ગ્રંથો કર્યા છે.—પ્રાસંગિક ઇતિહાસ.

શ્રી વીરાત્ ૧ થી ૪૯૦ સુધીની રાજ્યસત્તા. વીરનિર્વાણ વખતે ઉજ્જેણીમાં ચંદ્રપ્રદોત્તનનો પૌત્ર પાળક મહારાજ થયો. તેનું રાજ્ય ૬૦ વર્ષ ચાલ્યું. ત્યારબાદ પાટલીપુત્રમાં નવનંદોત્તું રાજ્ય ૧૫૫ વર્ષ સુધી ચાલ્યું. બાદ મૌર્યવંશી રાજ્ય ૧૦૮ વર્ષ સુધી ચાલ્યું. ત્યારબાદ ૩૦ વર્ષ પુષ્પમિત્રનું રાજ્ય ચાલ્યું. પછી ૬૦ વર્ષ બાલમિત્ર અને ભાતુમિત્ર રાજ તે પાટલીપુત્રના રાજ થયા. અને કલ્પચૂર્ણમાં કહેલ કાલિકાચાર્યનો બહિ-ષ્કાર કરનાર ઉજ્જેણીના બાળમિત્ર અને ભાતુમિત્ર છે તેઓ પ્રથમનાથી જુદા છે. અને તેઓ વિક્રમસદી પાંચમાં થયા છે. ત્યારબાદ ૪૦ વર્ષ નભ-વાહન રાજનું રાજ્ય હતું. ત્યાર પછી ૧૩ વર્ષ ગર્ધભિક્ષરાજનું રાજ્ય થયું, ત્યારપછી ૪ વર્ષ શકભવના લોકોએ રાજ્ય કર્યું. એ શક લોકોને વિક્રમ-રાજ્યએ જીતી લીધા.

(૧૫) શ્રી વજ્રસ્વામી. (છેલ્લા દશપૂર્વી.) વધરીશાખા.

શ્રી સિંહગિરિની પાટે વજ્રસ્વામી થયા. એમને આલ્યાવસ્થામાંજ જાતિ-સ્મરણ જ્ઞાન થયું હતું. એમની પાસે આકાશગામિની વિદ્યા હતી. એમના વખતમાં જ્યારે બીજા આરવર્ષા દુકાળ પડ્યો ત્યારે તેમણે સંઘની રક્ષા કરી હતી. એમણે દક્ષિણપથમાં બૌદ્ધ રાજ્યમાં જિનપુજાપાટે સંઘના આગ્રહથી કુલ લાવી આપ્યાં, અને રાજાને જૈની બનાવ્યો.

એ આચાર્યથી વધરીશાખા ઉત્પન્ન થઈ. તેઓ આલ્યાવસ્થામાંથીજ દીક્ષા લઈ બાળબ્રહ્મચારી થયા. તેમણે નમસ્કાર મહાશ્રુતસ્કંધમાં ધર્યો. ઇત્યાદિક એમનાં અનેક વૃત્તાંત છે.

આરવર્ષા દુકાળમાં એમણે પાંચસેં સાધુ સાથે અણસણ કર્યું, અને શાસન રક્ષા માટે એક સાધુને સુભિક્ષ થવાનો હતો ત્યાં આકાશમાર્ગે મોકલ્યો. એઓનું જોખજોતમ હતું. તેમના પિતાનું નામ ધનગિરિ અને માતાનું નામ સુનંદા હતું, તેઓ તુંબવન ગામમાં શ્રી વીરાત ૪૯૬ અને વિ. સં. ૨૬ માં જન્મ્યા હતા. ૮ વર્ષ આલ્યાવસ્થા, ૪૪ વર્ષ વ્રતપર્યાય, ૩૬ વર્ષ યુગપ્રધાન પદ્મી, કુલ ૮૮ વર્ષનું સર્વાયુ ભોગવી શ્રીવીરાત ૫૮૪ માં વિક્રમ સં. ૧૪૪ માં સ્વર્ગે ગયા. દશ પૂર્વનું જ્ઞાન તથા અર્ધ નારાયણસંઘયણ એ એ એમની પછી વિરોધે ગયાં. વિશેષ હકીકત એમના ચરિત્રથી જાણી લેવી. શ્રીવીરાત ૫૨૫ વર્ષે શત્રુજયનો ઉચ્છેદ થયો, ત્યાર પછી વિ. સં. ૧૦૦ માં જવડશાહે શત્રુજયનો ઉદ્ધાર કર્યો. તેની પ્રતિષ્ઠા વજ્રસ્વામીના વિદ્યમાનપણામાં થઈ.

યતઃ-દેવો ગૌતમબોધિતોઽહમિતિ યો સ્માર્ષીજ્જનુર્વાસરે,

બુધ્યા તાતમગાચ્ચ યઃ શ્રુતમપિ પ્રાયઃ શ્રુતં યોઽગ્રહીત્ ॥

સત્ત્વાક્ષિપ્તસુરાત્ત્વલ્લિખ્યકલિતો યઃ સંઘવાત્સલ્યકુ-

ત્તં શ્રીવજ્રગુરું મહોન્નતિકરં વંદે સુશાસ્વાતરં ॥ ૧ ॥

આર્ષસુહૃદ્ધિ અને વજ્રસ્વામી વચ્ચે બીજી બદાવસીએમાં શ્રીગુણ સુદેવસિંહ ૨ શ્રી શક્તિઆર્ષ. ૭ રક્ષકઆર્ષ ૪ શ્રી રેવતીગિત્રસિંહ. ૫ શ્રી

ધર્મસૂરિ. ૬ શ્રી ભદ્રગુપ્તાચાર્ય. ૭ શ્રી ગુપ્તાચાર્ય એ સાત અનુક્રમે યુગપ્રધાન થયા છે. એમ લખેલ છે.

વીરાત ૫૩૩ વર્ષે આર્યરક્ષિતસૂરિએ બધા શાસ્ત્રોમાંથી અનુયોગ જીલ્લો પાડી જીલ્લું અનુયોગદાર સૂત્ર લખ્યું છે. શ્રી વીરાત ૫૪૮ માં ત્રૈરાશિક મતવાળા રોહગુપ્તને જીવનાર શ્રી ગુપ્તસૂરિ થયા. રોહગુપ્તના શિષ્ય કણાદમુનિએ વૈશેષિક મત ચલાવ્યો.

(૧૬) શ્રી વજ્રસેનસૂરિ.

શ્રી વજ્રસ્વામીની પાટે શ્રી વજ્રસેનસૂરિ થયા. શ્રી વજ્રસ્વામીએ આકાશમાર્ગે જે શિષ્યને ઉડાવી સોપાર પતનમાં મોકલેલ તે વજ્રસેનસૂરિ ત્યાં જિનદત્તશેઠના ઘેર બીક્ષા લેવા ગયા. ત્યાં તે શેઠની ઈશ્વરી નામની બાર્યા લાખ રૂપીયાના ખર્ચે એક હાંડી ધાન્યની રાંધી તેમાં ઝેર મૂકતી હતી. કારણકે અન્ન ન મળવાથી તેમણે મરવા ઠરાવ કર્યો. વજ્રસેન મુનિએ કહ્યું કે તમે ઝેર મા ખાઓ, કાલે સુકાલ થશે, એમ અમારા ગુરૂએ પ્રકાશ કરેલ છે. આમ આચાર્યના કહેવાથી વિષમિશ્રિત ભોજન જમીનમાં દાટી દીધું, અને ખીજે દિવસે તેજ પ્રમાણે એકદમ જીવંત બનેલા વાહાણ સમુદ્રમાર્ગે આવ્યાં, સુકાલ થયો તેથી સર્વ કુટુંબનો બચાવ થતાં શેઠના ૧ નાગેન્દ્ર, ૨ ચંદ્ર, ૩ નિર્વૃત્તિ ૪ વિદ્યાધર નામના ચારે પુત્રોએ દીક્ષા લીધી. તેમનાથી તેમના નામે ચાર કુળ ચાલ્યાં. અનુક્રમે તેમને આચાર્યપદે સ્થાપ્યા. કવચિત્ પટ્ટાવલીમાં આ ખીના અધિક છે—(વજ્રસેનસૂરિ ૯ વર્ષ ગૃહસ્થપણે, ૧૧૬ વર્ષ સાધુ પણે, અને ૩ વર્ષ યુગપ્રધાન પદે રહી ૧૨૮ વર્ષનું સર્વાયુ ભોગવી) શ્રીવીરાત ૬૨૦ વર્ષે પોતાની પાટપર શ્રી ચંદ્રસૂરિને સ્થાપી સ્વર્ગે ગયા. તે સમયમાં જીવડશાહે ગીરનાર ઉપર ઉદ્ધાર કર્યો.

યતઃ—તચ્છિષ્યં વજ્રસેનાહં, વેદે યસ્માદજાયતે ॥

ચંદ્રનિર્વૃત્તિનાગેન્દ્ર,—વિદ્યાધરકુલક્રમઃ

॥ ૧ ॥

એમના સમયમાં એટલે શ્રી વીરાત ૬૦૫ વર્ષે દક્ષિણમાં શાક્તિવાહને શક ચલાવ્યો. વજ્રસ્વામી અને વજ્રસેનની વચ્ચે આર્યરક્ષિતસૂરિ તથા ૬૫

લિકા પુષ્પમિત્ર નામે એ યુગપ્રધાન થયા. શ્રી વીરાત પાલ્પ વર્ષે કોરંટનગર તથા સાચોરમાં નાહડમંત્રિએ જગજગસૂરિપાસે શ્રીવીરપ્રભુના બિંબની પ્રતિકા કરાવી. શ્રીવીરાત ૬૦૯ વર્ષે આર્યકૃષ્ણસૂરિના શિષ્ય શીવભૂતિએ રથવીર-પુરમાં દીગચ્છર મત ચલાવ્યો. શ્રીવીરાત ૬૧૧ વર્ષે તાપસ સાધુઓથી “ બ્રહ્મદીપીકા શાખા ” કહેવાણી અને તેમાંથી બ્રહ્માણી ગચ્છ નિકળ્યો.

(૧૭) શ્રી ચંદ્રસૂરિ. (ચંદ્રગચ્છ-ચંદ્રકુલ.)

શ્રીવજ્રસેનસૂરિની પાટે શ્રીચંદ્રસૂરિ થયા. આ આચાર્યથી ચંદ્રકુલ તથા ચંદ્રગચ્છ ચાલ્યો. વર્તમાનકાલે જેટલા વિદ્યમાન ગચ્છોછે-એટલે નાગપુરીય-તપા, તપા, અંચળ, ખરતર. પુનમીયા, આગમીયા, સાર્ધપુનમીયા વિગેરે સર્વે ચંદ્રકુલમાં ભળે છે. જગતમાં તે ગચ્છ બહોળા વિસ્તારને પામ્યો. તેઓ ગૃહસ્થાવાસમાં ૩૭ વર્ષ રહી, સામાન્ય સાધુપણે ૨૩ વર્ષ સુધી રહી, અને આચાર્યપદે ૭ વર્ષ રહી કુલ ૬૭ વર્ષનું સર્વાયુ ભોગવી શ્રીવીરાત ૬૨૭ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા.

(૧૮) શ્રી સામંતભદ્રસૂરિ. (વનવાસી ગચ્છ.)

શ્રીચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રીસામંતભદ્રસૂરિ થયા. આ આચાર્ય પુર્વગત શ્રુત ના વેત્તા હતા. તથા અસંત વૈરાગ્યવંત હોવાથી વનમાં રહેતા. તેથી એમનાથી ચોથું નામ વનવાસી ગચ્છ કહેવાયું. તેઓને “ નિર્ગ્રંથ ચૂડામણિ ” એવું બિરુદ મળ્યું હતું. તેઓ શ્રીવીરાત ૬૭૦ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા.

યતઃ—પૂર્વે પૂર્વદિશિપ્રસિદ્ધમહિમા નિર્ગ્રંથચૂડામણિઃ,

કિંચિત્પૂર્વગતશ્રુતઃ પ્રચુરભૂત્સામંતમદ્રાભિધઃ ॥

કાન્તારદ્રમભીમકેશવસૂરી પ્રાસાદબદ્ધાશ્રયઃ,

શ્રીમચ્ચંદ્રકુલોદ્ભવઃ સુવિહિતસ્તિવત્યુર્વરાધૂધરઃ ॥૧૧॥

[૧૯] શ્રીવૃદ્ધદેવસૂરિ.

શ્રીસામંતભદ્રસૂરિની પાટે શ્રી વૃદ્ધદેવસૂરિ થયા, તેઓએ કોરંટકનગરના

નાહડમંત્રિને પ્રતિભોધી જૈની કર્યો. અને તેણે કરાવેલ ચૈત્યમાં પ્રતિષ્ઠા કરી. કવચિત્ પટ્ટાવલીમાં શ્રીવીરાત્ ૬૮૯ વર્ષે ૮૪ શિષ્યને વડ તળે આચાર્ય પદે સ્થાપ્યા. તે આચાર્યો જે જે ગામમાં રહ્યા તે તે ગામના નામે ગચ્છનાં નામો થયા એ પ્રમાણે છે.

યતઃ—શતે સપાદે શરદામતીતે, શ્રીવિક્રમાર્કાત્કિલદેવસૂરિઃ ॥

કોરંટકે નાહડમંત્રિચૈત્યે, શંકુપ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્તિસ્તતોડમૂત્ ॥૧॥

[૨૦] શ્રી પ્રઘોતનસૂરિ.

શ્રીવૃદ્ધદેવસૂરિની પાટે શ્રી પ્રઘોતનસૂરિ થયા.

[૨૧] શ્રીમાનદેવસૂરિ.

શ્રી પ્રઘોતનસૂરિની પાટે શ્રીમાનદેવસૂરિ થયા. એમને સૂરિપદ સ્થાપવા ના અવસરે ગુરુએ એમના ખભાપર સરસ્વતી તથા લક્ષ્મીને સાક્ષાત જોઈને વિચારમાં પડ્યા કે એ દીક્ષા છોડી દેશે. જે પરથી માનદેવસૂરિએ ગુરુપાસે એવી પ્રતિજ્ઞા લીધી કે ભક્તિવાળા ધરતી બીક્ષા ન લેવી. તથા દૂધ, દહીં, ઘી, તેલ, મીઠું તથા પકવાન પણુ ન લેવાં. આવા ઉચ્ચતપથી તેમને જ્યાં, વિજ્યા, પદ્મા, તથા અપરાજિતા એમ ચાર દેવીઓ વશ થયેલી હતી એમ કહેવાય છે. એમના વખતમાં અશ્વધાનિસ્વાનમાં આવેલ શીઝની અથવા વલ્લશિલા નામની નગરીમાં ધણુ આવકો રહેતા હતા. ત્યાં મરકોનો ઉપદ્રવ થતાં તેની શાન્તિના કાળે માનદેવસૂરિએ નાડોલ નગરથી લઘુશાન્તિ ખનાવી મોકલી હતી.

યતઃ—પ્રઘોતનો મુનિવૃષોજનિ તસ્ય પદે,

તસ્માદ્બૃહથ જયી ગુરુમાનદેવઃ ॥

પદ્મા જયા ચ વિજયા હપરાજિતા ચ,

યસ્યાનતાઃ સુમુનિપંચશતાધિપસ્ય ॥ ૧ ॥

નાહૂલનામ નગરે કૃતમેઘકાલૈઃ

સાકંભરી પુરસમાગતસંઘવાચા ॥

શાન્તિસ્તવપ્રબલમારિ મયાપહારિ,

યૈર્નિર્મમે સુવિહિતક્રમમાર્ગદીપૈઃ ॥ ૨ ॥

(૨૨) શ્રી માનતુંગસૂરિ.

શ્રીમાનદેવસૂરિની પાટે શ્રીમાનતુંગસૂરિ થયા. એમણે ભક્તામરસ્તોત્ર કરી
આણું અને મયૂરની વિદ્યાથી ચમત્કાર પામેલા વૃદ્ધભોજ રાજને પ્રતિબોધ્યો.
તથા આડ ભયને હરનાર સ્તોત્ર નમિઉંછું કર્યું, તથા ભત્તિભર આદિ સ્ત-
વનો કર્યા છે.

યતઃ—જજ્ઞે તતઃ પ્રકટદૈવતચોષ્ટિતાંગઃ,

શ્રીમાનતુંગ ઇતિ સૂરિઘટા કિરીટઃ ॥

મક્તામરં મયહરં ચ વિધાય યેન,

નમ્ત્રીકૃતઃ શિતિપતિ ઋંજગાધિપશ્ચ ॥ ૧ ॥

(૨૩) શ્રી વીરસૂરિ.

શ્રીમાનતુંગસૂરિની પાટે શ્રીવીરસૂરિ થયા. શ્રીવીરસૂરિએ શ્રીવીરાત્ ૭૭૦
વર્ષે નાગોરમાં નમિનાથની પ્રતિષ્ઠા કરી.

યતઃ—નાગપુરે નમિમવનં, પ્રતિષ્ઠયામહિતપાણિસૌભાગ્યઃ ॥

અમવદ્વીરાચાર્ય, સ્ત્રિભિઃ સતૈઃ સાધિકૈ રાજ્ઞઃ ॥ ૧ ॥

તથા તેઓએ સાચોરમાં શ્રીવીરપ્રભુની સ્થાપના કરાવી. તેઓ શ્રીવી-
રાત્ ૮૦૨ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા.

(૨૪) શ્રી જયદેવસૂરિ.

શ્રી વીરસૂરિની પાટે શ્રી જયદેવસૂરિ થયા. તેઓ વિક્રમાત્ ૩૫૦ વર્ષે
એટલે શ્રી વીરાત્ ૮૨૦ વર્ષે સ્વર્ગે ગયા.

(૨૫) શ્રી દેવાનંદસૂરિ.

શ્રી જ્યદેવસૂરિની પાટે શ્રી દેવાનંદસૂરિ થયા. એમના સમયમાં શ્રીવીરાત ૮૪૫ વર્ષે વલ્લભીનગરનો ભંગ થયો; (કવચિત્ શ્રી વીરાત ૯૦૪ માં ગાંધર્વ આદિ વેતાલે ઉપદ્રવ કર્યો. તે વખતે વલ્લભીનો ભંગ થયો. અને શાન્તિસૂરિએ શ્રી સંઘની રક્ષા કરી). શ્રી વીરાત ૮૮૨ અને વિક્રમાત્ ૪૧૨ વર્ષે ચૈત્યવાસી થયા. કવચિત્ પટ્ટાવલીમાં શ્રી વીરાત ૮૮૬ અને વિક્રમાત્ ૪૧૬ વર્ષે બ્રહ્મ-દીપીકા શાખા નીકળી એમ છે.

(૨૬) શ્રી વિક્રમસૂરિ.

શ્રી દેવાનંદસૂરિની પાટે શ્રી વિક્રમસૂરિ થયા. શ્રી વીરાત ૯૪૭ અને વિક્રમાત્ ૫૭૭ માં નિવૃત્તિકુલમાં રાજ્ય ચૈત્યગચ્છના ધનેશ્વરસૂરિએ શત્રુજય મહાત્મ્ય સંક્ષેપી શિલાદિત્ય રાજને સંભળાવ્યું. શ્રી વીરાત ૯૮૦ અને વિક્રમાત્ ૫૧૦ વર્ષે વલ્લભીપરિષદમાં લોહિત્યગણિના શિષ્ય શ્રી દેવદ્વિગણિ ક્ષમા-અમણુ છેલ્લા પુર્વધર એમને દ્વપગણિ શિષ્ય દેવવાચક પણ કહેવાય છે, તેમણે સિદ્ધાન્તો લખ્યા. શ્રી વીરાત ૯૯૩ અને વિક્રમાત્ ૫૨૩ વર્ષે ભાવડગચ્છે કાલિકાચાર્ય થયા. તેમણે રાજના આદેશથી કારણે ચોથનાં પર્યુસણુ કર્યાં. આ ત્રીજા કાલિકાચાર્ય જાણુવા. શ્રી વીરાત ૯૯૪ ના વૈશાખ સુદ ૪ રોહિણિ નક્ષત્રે કાલિકાચાર્ય સ્વર્ગેગયા. એ પ્રમાણે ભાવડગચ્છીય પટ્ટાવલીમાં જોઈ લખેલ છે એમ એક પટ્ટાવલીમાં છે. શ્રી વીરાત ૧૦૦૦ વર્ષે સત્યમિત્રાચાર્ય સાંથ પૂર્વવિચ્છેદ થયા. વજ્રસેન અને સત્યમિત્રની વચ્ચે શ્રી નાગહરિત, રેવ-લીમિત્ર, બ્રહ્મદીપ, નાગાર્જુન, સુવદિત્ર વિગેરે યુગપ્રધાન થયા.

(૨૭) શ્રી નરસિંહસૂરિ.

શ્રી વિક્રમસૂરિની પાટે શ્રી નરસિંહસૂરિ થયા. શ્રી વીરાત ૧૦૦૫ વર્ષે નરસિંહનગરમાં યક્ષને પ્રતિબોધ આપી માંસવાંઝાથી વિસુખ કર્યો.

યતઃ—નરસિંહસૂરિરાસી,—દત્તોઽસ્થિલગ્રંથપારગો યેન ॥

યક્ષો નરસિંહપુરે, માંસરાતિં ત્યાજિતઃ સ્વગિરા ॥ ૧ ॥

તે વખતે એટલે શ્રી વીરાત ૧૦૦૮ વર્ષે પોશાળીયા થયા.

[૨૮] શ્રી સમુદ્રસૂરિ. (સીસોદીયાવંશી)

શ્રી નરમિહસૂરિની પાટે શ્રી સમુદ્રસૂરિ થયા. સીસોદીયાવંશી ક્ષત્રિય, અ-
ણ્ડિક્ષપુર પત્તનમાં આચાર્યપદ પામ્યા અને દીગમ્યરને ઇલા. કવચિત.
(ચામુંડાદેવીને હિંસાથી નીવારી અને આયુ ઉપર પ્રૌઢ ચૈત્ય કરાવ્યું.)

યતઃ--સ્વોમાણરાજકુલજોડપિસમુદ્રસૂરિ-

ર્મચ્છં શશાસ કિલ યઃ પ્રવળઃ પ્રમાણી ॥

જિત્વા તદાક્ષપનકાન્સ્વવશં વિતેને,

નાગદ્વદે મુજગનાથ નમસ્ય (?) તીર્થ ॥ ૧ ॥

(૨૯) શ્રી માનદેવસૂરિ (ખીખ)

“વિદ્યાસમુદ્રહરિભદ્રમુનીન્દ્રમિત્રં, સૂરિર્વમ્ભૂવ પુનરેવ હિ માનદેવઃ ॥

માંગ્રાત્મયાતમપિ યોનયસૂરિમંત્રં, લેખેભ્વિકામુખગિરા તપસોજ્જયંતે ॥૧॥

શ્રી સમુદ્રસૂરિની પાટે શ્રી માનદેવસૂરિ થયા. પોતાના શરીરની અસમા-
ધિને લીધે ચિત્તથી શ્રી સૂરિમંત્ર ભૂલી ગયા. ત્યારબાદ કેટલેક દિવસે શ્રી સુ-
રિને આશ્રમ થયો ત્યારે તેઓ ગિરનારપર આવ્યા. ત્યાં બે મહિનાના ચો-
વિહાર ઉપવાસ કર્યા. તેથી અંગિકાદેવી પ્રસન્ન થઇને બોલી કે આટલી
તપસ્યા શા માટે કરી છે. ત્યારે સૂરિએ કહ્યું કે મારા શરીરમાં અસમાધિ
થવાથી સૂરિમંત્ર ભૂલી ગયો છું ત્યારે અંગિકાએ વિજયાદેવીને પૂછીને ફરીથી
આચાર્ય મહારાજને સૂરિમંત્ર યાદ કરાવ્યો. આ આચાર્ય શ્રી હરિભદ્રસૂરિના
મિત્ર હતા. માટે એમનો વિજયકાલ શ્રી વીરાત ૧૧ મી સદી ગણી શકાય.

શ્રી વીરાત ૧૦૫૫ વર્ષે યાકિની મહત્તરા સુત (ધર્મપુત્ર) શ્રી હરિભદ્રસૂરિ
સ્વર્ગે ગયા. તેમણે ૧૪૪૪ ગ્રંથ કર્યા છે. વલ્લિ શ્રી હરિભદ્રસૂરિના ભાણેજ શ્રી
મિદ્ધપિ થયા. તેમણે ઉપમિતિભવ પ્રપંચકથા, શ્રી ચંદ્રકેવલિચરિત્ર, શ્રી વિગ્ન-
ચંદ્રકેવલિ ચરિત્ર વિગેરે ગ્રંથો કર્યા છે.

(૩૦) શ્રી વિબુધપ્રભસૂરિ.

શ્રીમાનદેવસૂરિની પાટે શ્રી વિબુધપ્રભસૂરિ થયા. તેઓ શ્રી વીરાત ૧૦૯૦ માં વિદ્યમાન હતા. તે સમયમાં શ્રી ઉમાસ્વાતી આચાર્ય થયા. એમણે આવક પ્રગતિઆદિ અથો કર્યા છે. હરિભદ્રસૂરિએ જે અંથની વૃત્તિ કરી તે અંથકર્તા ઉમાસ્વાતિ બીજા સમજવા તથા મહાવાદિસૂરિએ સમત્તિ વૃત્તિ કરી છે.

[૩૧] શ્રી જ્યાનંદસૂરિ.

વિબુધપ્રભસૂરિરતઃ, સિંહાસનભૂષણં જયાનંદઃ ॥

સમજાયત ગુરુરાજઃ, સંબોધિતવહુજનસમ્રાજઃ ॥ ૧ ॥

શ્રી વિબુધપ્રભસૂરિની પાટે શ્રી જ્યાનંદસૂરિ થયા. તેમના ઉપદેશથી શ્રી સંપ્રતિરામનાં કરાવેલાં ૯૦૦ જિનાલયોનાં જિણેઈદાર પ્રાગવટ મંત્રિએ કરાવ્યો. શ્રી વીરાત ૧૧૧૫ વર્ષે શ્રી જિનભદ્ર ગણી ક્ષમાઅમણ ૧૦૪ વર્ષનું આયુ ભોગવી સ્વર્ગ ગયા. એમણે સૂત્રોપર ભાષ્યો કર્યા છે ભાષ્યકારની પદ્ધતિ યોડો વખત વીત્યાબાદ જિનદાસ મહત્તરાચાર્યે ચૂર્ણિઓ કરી, તથા સંપદાસ આચાર્યે પંચકલ્પસૂત્ર અને વસુદેવહિંડી લખી.

(૩૨) શ્રી રવિપ્રભસૂરિ.

નટુલપૂરે નેમે-મુખ્યાયતનં પ્રતિષ્ઠિતં યેન ।

સશ્રીરવિનમવિશુર્વભૂવ ભૂપાચ્છૈતૈર્મુનિભિઃ ॥ ૧ ॥

શ્રી જ્યાનંદસૂરિની પાટે શ્રી રવિપ્રભસૂરિ થયા. એમણે શ્રી વીરાત ૧૧૭૦ માં નાંડોલનગરમાં મુખ્ય જિનાલયમાં શ્રી નેમિનાથ પ્રચુના મિળની પ્રતિષ્ઠા કરી. શ્રી આચારંગ ટીકાકાર શ્રી સીલાચાર્ય પણ આ વખતમાં થયા છે. અગિય શ્રી વીરાત ૧૧૯૦ વર્ષે ઉમાસ્વાતિ નામે આચાર્ય થયા. અગાઉ દશમા પાટના પેટામાં પણ ઉમાસ્વાતિનું નામ છે, એથી જણાય છે કે ઉમાસ્વાતિ એ થયા છે, એમ લખેલ છે.

(૩૩) શ્રી યશોદેવસૂરિ (સાહિત્ય પયોનિધિ)

શ્રી રવિપ્રભસૂરિની પાટે શ્રી યશોદેવસૂરિ થયા. જાતે નાગર આશ્રય હતા. તેમને તક્ષશિલા નગરીમાં શ્રી વીરાત ૧૧૯૦ વર્ષે કે કવચિત્ ૧૧૯૧ વર્ષે “સાહિત્યપયોનિધિ” એ નામનું ગ્રંથ મળ્યું હતું. તેમ કવચિત્ “અધનયુ” એવું ગ્રંથ મળેલું હતું એમ પણ પાઠ છે.

યતઃ—નામરવાડવકુલજઃ, સાહિત્યપયોનિધિર્યશોદેવઃ ॥

અજનીતિ વિરુદ્ધવિદિતો,—ઽજનિ જનિતજગજ્જનાનંદઃ ॥ ૧ ॥

(૩૪) શ્રી પ્રદ્યુમ્નસૂરિ.

શ્રી યશોદેવસૂરિની પાટે શ્રી પ્રદ્યુમ્નસૂરિ થયા. તે “ભૂવલય ભૂષણ” ગણાતા હતા તે આચાર્યના ઉપદેશથી પૂર્વમાં ૧૭ જિનાલયો નવાં થયાં. તેમજ ૧૧ જ્ઞાનભંડારો લખાયા આ આચાર્યના સમયમાં એટલે શ્રી વીરાત ૧૨૭૦, અને વિ. સં. ૮૦૦ ના ભાદરવા શુદ્ધ ૩ દિને શ્રી બપ્પભટ્ટિસૂરિ જન્મ્યા. બપ્પભટ્ટિસૂરિએ ગ્વાલિયરના આમરાજને પ્રતિઓધ્યો. શ્રી વીરાત ૧૨૭૨ અને વિક્રમાત્ ૮૦૨ માં વનરાજ ચાવડાએ અણહિતપુરપાટણ વસાવ્યું. વનરાજ જૈની હતા. તેમજ વિક્રમની નવમી સદીમાં કુમારિકામદ તથા શંકરાચાર્ય થયા. તેમણે ઐશ્વર્યમંત્રો હિંદુસ્તાનમાંથી નાશ કર્યો.

(૩૫) શ્રીમાનદેવસૂરિ (ત્રીજા)

શ્રીપ્રદ્યુમ્નસુનીન્દ્રો વભૂવ ભૂવલયભૂષણં તસ્માત્ ॥

ઉપધાનવિધિર્વિધાતા, ભૂયોપિ હિ માનદેવગુરુઃ ॥ ૧ ॥

શ્રી પ્રદ્યુમ્નસૂરિની પાટે શ્રી માનદેવસૂરિ થયા. એમણે ઉપધાનવિધિ ઉદ્ધરી. શ્રી વીરાત ૧૩૬૫ વર્ષે આમરાજ પ્રતિઓધક શ્રી બપ્પભટ્ટિસૂરિ રચ્યો ગયા. આ આચાર્ય સર્વોદયે ૭૦૦ ગાથાઓ મુખપાડે નવી તૈયાર કરતા હતા. વિક્રમ સંવત્ ૮૪૧ થી ૮૪૫ સુધી પંચદુકાસી પડી. તે સમયે ધણા સંધુએ સંસ્કૃત થઈ ગયા. શ્રી ગંધર્વ, શ્રીગણેશ, વગેરે ક્ષેત્રિય, મનુ-

ધારીગચ્છે શ્રી હર્ષતિલક, હર્ષપુરીગચ્છે શ્રી તર્ધર્ષિ વિગેરે ગીતાર્યોએ મળ્યાને સિદ્ધાન્તના ભંધારે કરાવ્યા. એજ સમયમાં મહાપ્રભાવિક યશોમદસૂરિ સાં-
હેર ગચ્છમાં થયા.

(૩૬) શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ.

શ્રી માનદેવસૂરિની પાટે શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ થયા, જેને શ્રીપદાવલીની સહા-
યથી ચિત્રકૂટપર્વતે સુવર્ણ સિદ્ધિની પ્રાપ્તિ થઈ. ચિત્તોડમાં વાદ હત્યા હતી.

યતઃ—તદનુવિમલચંદ્રઃ સૂરિરાસીદ્વણેશઃ

કલિતકનકસિદ્ધિશ્ચિત્રકૂટે પ્રસિદ્ધઃ ॥

વિજિતવિષમવાદં ગોપ્યશૈલસ્યનાથઃ,

સગુણજનાવિધિજ્ઞો પૂજયઘં યતીશં ॥ ૧ ॥

(૩૭) શ્રી ઉદ્યોતનસૂરિ. (વડગચ્છ.)

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી ઉદ્યોતનસૂરિ થયા. આ આચાર્યશ્રી જ્યો-
તિપના પાસામાં હતા.

યતઃ—જ્યોતિઃ શાસ્ત્રાધારઃ, કંદર્પમહેમકેશરિકિશોરઃ ॥

ઉદ્યોતનસૂરિરમૂત્, સાધુશતત્રયપરીવારઃ ॥ ૧ ॥

ચતુર્નવત્યન્વિતનંદસંસ્થૈઃ, શતૈરતીતૈરેથ વિક્રમાર્કાત્ ॥

પૂર્વાવનેઃ સંઘયુતોઽર્બુદાધો, ગ્રામં સ ચાગાત્કિલ ટેલિકાઠ્યાં ॥૨॥

તતઃ સપદ્યસ્થ વૃહદ્વટાધો, લગ્ને શુભે સ્થાપયદટ્ટ સૂરિન્ ॥

તેષાં ગગસ્યેહ તદાદિરાસી—ત્સિતૌ વૃહદ્વચ્છ ઇતિ પ્રસિદ્ધિઃ ॥૩॥

આ આચાર્ય કાનદેવરૂપી હાથીને જીવવાને કેશરિસમાન હતા. ત્રણસો
સાધુના પરિવારથી આયુર્ગિરિ પર ચઢતાં વડની છાયામાં એસી શુભમુહૂર્તે શ્રી
વીરાત્ ૧૪૬૪ વર્ષે પોતાના સર્વદેવ પ્રેમુખ શિષ્યોને આચાર્ય પદ આપ્યું.

અહિંથી ગચ્છનું નામ “ વડગચ્છ ” એનું પાંચમું નામ થયું (કોપકિ વડ શબ્દનો અર્થ વૃક્ત પણ કરે છે.)

કવચિત્ પટ્ટાવલીમાં શ્રી ઉદ્યોતનસૂરિએ વિક્રમ સં ૯૯૪ વર્ષે આપુના પૂર્વજા-
અમાં ટેલીકાગામની સત્રીપમાં શ્રી યંધસહિત શુભવ્રજનમાં આદિ શિષ્યોને સૂરિપદે
સ્થાપ્યા, તેમાં મુખ્યપણે સર્વદેવને સ્થાપ્યા. ત્યાંથી વડગચ્છની પ્રસિદ્ધિ થઈ
એમ પણ લખેલ છે.

[૩૮] શ્રી સર્વદેવસૂરિ.

શ્રી ઉદ્યોતનસૂરિની પાટે શ્રી સર્વદેવસૂરિ થયા. વિ. સં. ૧૦૧૦ માં રામ
સૈન્યપુરમાં રૂપભદ્રેવ તથા ચંદ્રપ્રભુના ચૈત્યની પ્રતિષ્ઠા કરી. તથા ચંદ્રાવતીમાં
કુંકેણમિત્રને પ્રતિભોધીને દીક્ષા આપી, (અહિંથી અંચળગચ્છની પાટ જુડી
પડે છે.) વિ. સં. ૧૦૨૯ માં ધનપાલ કવિએ રૂપમ પંચાગ્રિકા તથા દેશી
જોમમાલા બનાવી. વિ. સં. ૧૦૮૧ માં મહમદ ગીઝનીએ સોમનાથ લૂંચ્યું.
વિક્રમ સં. ૧૦૮૪ માં જિનેંદ્રસૂરિએ દુર્લભરાજપ્રભામાં “ અંરવર ” એવો
ખિરદ મેળવ્યો. વિક્રમ સં. ૧૦૯૬ માં ઉત્તરાધ્યન દીકાકાર થીરાપદ્રીય ગચ્છ-
વાળા વાદિવેતાલ શાન્તિસૂરિ થયા. (મુસલમાની ધર્મસ્થાપનાર મહમદ સંવત
૧૦૯૭ માં મક્કામાં જન્મ્યો હતો.) વિ. સં. ૧૧૩૦ માં નાગેંદ્રગચ્છમાં શ્રી
દેવેંદ્રસૂરિ થયા, જેમણે એક રાત્રિમાં વ્યંતરોવડે સેરીસાનગરમાં ચૈત્ય કરાવ્યું હતું.

યતઃ-તેસ્વાદ્યઃ સર્વદેવોરૂદ્-રામસૈન્યપુરેઽન્યદા ॥

દિગ્-૨ વર્ષેકૃતા યેન, પ્રતિષ્ઠાયાં પ્રમાવના ॥ ૧ ॥

કવચિત્ પટ્ટાવલીમાં (વિક્રમ સં. ૧૦૨૮ માં આચારંગસૂત્ર તથા સુય-
ગંડાસૂત્રની દીકા કરનાર શ્રી સીલાચાર્ય પ્રગટ થયા. વર્ષો તેજ સમયમાં નિ-
ર્વૃતિ ગચ્છે અનેક અથો કરનાર શ્રી દ્રોણાચાર્ય પ્રગટ થયા. માલવદેશમાં
ઉજ્જૈનીનગરીમાં લઘુભોજરાગ્નનું રાજ્ય હતું. તેના પુત્રે વિ. સં. ૧૦૭૭માં
સિંચાણગઢ વસાવ્યું. તે સમયમાં “વાદિવેતાલ”ખિરદધારક અને ચૌકાશુક્ષત્રિય
પ્રતિભોધક શ્રી શાન્તિસૂરિ પ્રગટ થયા.) આ બિના અધિક છે.

(૩૯) શ્રી રૂપદેવસૂરિ.

શ્રી સર્વદેવસૂરિની પાટે શ્રી રૂપદેવસૂરિ થયા. તેમનું મૂળ નામ દેવસૂરિ હતું. પણ તેમણે આપુના રાજાને પ્રતિબોધ આપ્યો તથા તેણે એમને “શ્રીરૂપ” એવું બિરુદ આપ્યું. કે જેથી તેઓ શ્રી રૂપદેવસૂરિ કહેવામાં. એમના વખતે શાખાચાર્ય ઉદયપ્રભસૂરિ પોરવાડના દશ ગોત્ર તથા શ્રીમાલના ૬૨ ગોત્રને પ્રતિબોધ આપી શ્રાવક બનાવ્યા. એમના શિષ્ય પ્રભાનંદસૂરિના નાણકગચ્છ ચાલ્યો, તેમાંથી અંચળગચ્છ થયો છે.

યતઃ-તસ્માન્નિરુપમરૂપો, બभूव भूयोऽपि देवसूरिगुरुः ॥

रूपश्रीरिति यस्मै, विरुदमदादर्बुदाधिपतिः ॥ ૧ ॥

(૪૦) શ્રી સર્વદેવસૂરિ. (બીજા).

શ્રી રૂપદેવસૂરિની પાટે શ્રી સર્વદેવસૂરિ થયા. એમણે શ્રી મશોભદ્ર તથા નેમીચંદ્રાદિક આઠ શિષ્યોને આચાર્ય પદી આપી.

(૪૧) શ્રી યશોભદ્રસૂરિ.

શ્રી સર્વદેવસૂરિની પાટે શ્રી યશોભદ્રસૂરિ થયા. અહિંથી ખરતરગચ્છની પાટ જુદી પડે છે.

(૪૨) શ્રી નેમિચંદ્રસૂરિ.

શ્રી યશોભદ્રસૂરિની પાટે શ્રી નેમિચંદ્રસૂરિ થયા. અને તે તેમના ગુરુ બાંધવ હતા. આ આચાર્યે પ્રવચનસારોદ્ધાર નામનો ગ્રંથ કર્યો છે. પોતાના ગુરુભાઈ શ્રી વિનયચંદ્ર ઉપાધ્યાયના શિષ્ય ઉગ્રવૈરાગી મુનિચંદ્રને સૂરિપદ આપી, પોતાના પદઉપર રચાયા. વિ. સંવત ૧૧૩૫ માં નવાંગી ટીકાકાર ચંદ્રમચ્છીય શ્રી અભયદેવસૂરિ સ્વર્ગે ગયા, તેમની પાટે શ્રી જિનવલ્લભસૂરિ થયા. એમણે ચિત્રકુટ (ચિતોડ)માં મહાવીરસ્વામીના ૫૨ કલ્યાણક પ્રરૂપ્યા. ચૈત્યવાસીઓને ખંડન કરવા ‘સંઘપટક’ નામનો ગ્રંથ રચ્યો છે. (એમણે ૧૨૪એસે કરી ખરતરગચ્છની સમાચારી

રજાપી એમ પ્રકારે સુધર્માગચ્છ ચર્યામાં લખે છે). તેમના શિષ્ય જિનદત્ત-સૂરિ થયા તે પણ મહાપ્રભાવિક થયા હતા.

(૪૩) શ્રીમુનિચંદ્રસૂરિ.

શ્રીનેમિચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રીમુનિચંદ્રસૂરિ થયા. આ આચાર્ય વિ. સં. ૧૧૨૭ માં વિદ્યમાન હતા. એમણે જનવજીવ કૃત્ત એક સોતીર પાણી પીતું સખી સર્વ વિગયનો ત્યાગ કર્યો હતો. એમણે હસ્તિમદ્રસૂરિના ઘણા અધોની ટીકાઓ કરી છે, જેથી એમને “વાર્ષિક શિરોમણિ” એવું મિશ્ર મધ્યું હતું.

યતઃ—ગુરુબંધુવિનયચંદ્રા,—ધ્યાપકશિષ્યં નેમિચંદ્રગુરુઃ ॥

યં ગણનાયકમકાર્ણી,—ત્સ જયતિ મુનિચંદ્રસૂરિગુરુઃ ॥ ૧ ॥

આરનાલપરિવર્જિતનીરં, સર્વથાપિ સકલાવિકૃતીશ્વઃ ॥

યોત્યજત્સ મુનિચંદ્રમુનીન્દ્રઃ, કસ્ય કસ્ય ન બુધસ્ય નમસ્ય ॥૨॥

એમના દુરંધર બે શિષ્ય થયા; શ્રીવાદિદેવસૂરિ તથા અજિતપ્રભસૂરિ પોતાના પદ્મપર શ્રીવાદિદેવસૂરિને સ્થાપી તેઓ વિક્રમ સં. ૧૧૭૮ માં સ્વર્ગ-વાસ પામ્યા હતા.

યતઃ—અષ્ટ હયેશમિતેઽવ્દે, વિક્રમકાલાદિવં ગતો ભગવાન્ ॥

શ્રીમુનિચંદ્રમુનીન્દ્રો,દદાતુ ભદ્રાણિ સંઘાય ॥ ૧ ॥

વિક્રમ સંવત ૧૧૫૨ માં જયસિંહદેવે સિદ્ધપુર વસાવ્યું. અને ત્યાર-બાદ ત્યાં અગ્યાર માળવાળું રૂદ્રાલય સ્થાપ્યું. આ આચાર્યના વખતમાં વિ. સં. ૧૧૫૮ માં ચંદ્રપ્રભાચાર્યે પૌર્ણિકગચ્છ ચલાવ્યો. ચંદ્રપ્રભસૂરિને સમ-જનવથા શ્રી મુનિચંદ્રસૂરિએ “પાક્ષિક સમતિ ટીકા” નામે ગ્રંથ રચ્યો છે. તથા અંગુલિસંવરી ગ્રંથ પણ એમણે કરેલ છે. કવચિત્ પદ્માવલીમાં વિ. સં. ૧૧૬૮ વર્ષે શ્રી વિજયચંદ્ર ઉપાધ્યાય ઉર્ફે આર્ચસ્થિતસૂરિએ અંચળમચ્છ સ્થાપ્યો એમ લખેલ છે. અહીંથી તપાનીપાટ પણ જુદી પડે છે.

(૪૪) શ્રીવાદિદેવપૂરિ. [નાગપુરીય તપા.]

શ્રી મુનિચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી વાદિદેવસૂરિ થયા. એમના સમયમાં એટલે વિ. સં. ૧૧૭૭ માં નાગપુરીય તપા એ પ્રકારે છડું નામ પડ્યું. તે એવી રીતે કે તેમના પુરંધર વિદ્વાન અને મોટા શિષ્ય શ્રી પદ્મપ્રભસૂરિ ગુરુઆનાથી વિચરતા જગતના જીવોને બોધતા શ્રી નાગોતરનગરે સં. ૧૧૭૭માં પદ્મચાર્યા. ત્યાં તેમણે ઉચ્ચતપ સંજ્ઞમ આચરણ કર્યું. અને ઉપદેશથી રાણાને જૈનધર્મી કર્યો. પ્રભાવશાલી આચાર્યને જોઈ રાણાએ “ નાગપુરીયતપા શ્રી પદ્મપ્રભસૂરિ ” એ પ્રમાણે નામ રચાવ્યું, ત્યારથી જગતમાં નાગપુરીય તપા એ પ્રમાણે પ્રસિદ્ધ થયા. શ્રી વાદિદેવસૂરિએ આણહિલપુરપાટણના રાજા સિદ્ધરાજની સભામાં ૮૪ સભા જયજયશાના અભિમાનને ધારણ કરનાર કુમુદચંદ નામના દીગમ્બર આચાર્યને વિ. સં. ૧૧૮૧ ના વૈશાખ સુદ પુર્ણિમાના દિવસે અનેક વાદોમાં પાછો પાડ્યો. તેથી તે રાજાની તેમના પર ધર્મલાગણી સારી થઇ હતી, અને “ સકળવાદિ મુકુટ ” એવું બિરુદ રાજા તથા સંધ વરદથી અર્પણ કરવામાં આવેલું હતું, અને પાટણ શહેરમાં દીગમ્બર ન આવે એમ રાજ્યમાં ઠરાવ થયો હતો. વળી સં. ૧૨૦૪ માં શ્રી કલવદ્દિ પાર્શ્વનાથની પ્રતિષ્ઠા કરી હતી. તે તીર્થ હાલપણુ વિદ્યમાન છે. તેમજ આરાસણમાં તેમનાથ બિંબની પ્રતિષ્ઠા કરી. વળી તેમણે ચોરાશી હજાર પ્રમાણ ન્યાયનો “ સ્વાદ્વાદ રત્નાકર ” નામનો ગ્રંથ કર્યો, અને “ પ્રભાત સ્મરણ કુલક ” તથા “ શ્રાવક ધર્મકુલક ” તેમજ “ મુનિચંદ્ર ગુરુસ્તુતિ ” વિગેરે અનેક ગ્રંથો કર્યા છે. તેમણે ચોવીશ પુરોષોને આચાર્યપદે સ્થાપ્યા હતા, તેમનાં નામો નીચે પ્રમાણે છે.

૧ શ્રી પદ્મપ્રભસૂરિ	૫ શ્રી મનોરમસૂરિ	૯ શ્રી વર્દમાનસૂરિ
૨ શ્રી મહેંદ્રસૂરિ	૬ શ્રી ભદ્રેશ્વરસૂરિ	૧૦ શ્રી ચંદ્રપ્રભસૂરિ
૩ શ્રી મહેશ્વરસૂરિ	૭ શ્રી માનતુંગસૂરિ	૧૧ શ્રી જયપ્રભસૂરિ
૪ શ્રી રત્નપ્રભસૂરિ	૮ શ્રી શાન્તિસૂરિ	૧૨ શ્રી પૂર્ણભદ્રસૂરિ

૧. આવર્યકસમતિ ટીકા કરી. ૨. રત્નાવવારિકા ટીકા તથા ઉપદેશમાલા ટીકા કરી.

१३ श्री परमानन्दसूरि	१७ श्री वज्रसेनसूरि.	२१ श्री मानदेवसूरि
१४ श्री देवेन्द्रसूरि	१८ श्री प्रसन्नयन्द्रसूरि	२२ श्री षेषसूरि
१५ श्री पूरुष्टेवसूरि	१९ श्री कुमुदसूरि	२३ श्री हरिषेखसूरि
१६ श्री यशोभद्रसूरि	२० श्री पद्मदेवसूरि	२४ श्री सोमसूरि ^१

यतः—श्रीमन्मुनिचन्द्रगुरोः, पट्टोदयशैलमौलिहेलिसमः ॥

श्रीदेवसूरिरुदयं, प्रापाब्धिमुनीशमितवर्षैः ॥ १

सर्वग्रंथपथाध्वनीनाधिषणः सदैवतासेवितः ॥

शिष्याभोजदिवाकरः क्षितिपतिश्रेणिश्वरैर्वदितः

लक्ष्मीकेलिनिकेतनपरमताभोराशिकुंभोद्भवः,

कर्पूरोज्वलशीलसुन्दरवपुः श्रीदेवसूरिर्जयी ॥२॥

श्रीदेवसूरिस्थापित—जिनसंख्याचार्य संततेर्गच्छाः ।

देवाचार्यतयैव, ख्यातिमगुः प्रायशः सर्वे ॥३॥

“ तथाच उपदेशटीकायां रत्नप्रभसूरयः ”—

शिष्यः श्रीमुनिचन्द्रसूरिमुनिभिर्गीतार्थचूडामणिः

पट्टे स्वे विनिवेशितस्तदनु स श्रीदेवसूरिप्रभुः ॥

आस्थाने जयसिंहदेवनृपतेर्येनास्तदिग्वाससा

स्त्रीनिर्वाणसमर्थनेन विजयस्तंभः समुत्तंभितः ॥४॥

“ तथाचप्रभावकचरित्रे ”

यदिनामकुमुदचंद्रं, नाजेष्यद्देवसूरिरिहिरुचिः ॥

कटिपरिधानमथास्यत, कतमः श्वेताम्बरो जगति ॥५॥

शिवाद्वैतं वदन्बन्धः, पुरे धवलके द्विजः ॥

काश्मीरसागरो जिग्ये, वादात् सत्यपुरे पुरे ॥६॥

तथा नागपुरे क्षुण्णो, गुणचन्द्रो दिगम्बरः ॥

चित्रकूटे भागवतः, शिवभूत्याख्यया पुनः ॥७॥

गंगाधरो गोपगिरौ, धरायां धरणीधरः ॥

पद्माकरो द्विजः पुष्क-रिण्यां च वाग्मदोद्धरः ॥८॥

जितश्च श्रीभृगुक्षेत्रे, कृष्णाख्यो ब्राह्मणाग्रणीः ॥

एवं वादजयोन्मुद्रो, रामचन्द्रः क्षितावभूत् ॥९॥

तथा च प्रबन्धचिन्तामणौ श्रीमेरुतुंगाचार्याः

नमो यत्प्रतिभाधर्मा-त्कीर्त्तियोगपटं त्यजन् ॥

द्विषेवात्याजि भारत्या, देवसूरिर्मुदेऽस्तु वः ॥१०॥

सन्नागारमशेषकेवलभृतां श्रुक्तिं तथास्थापय-

आरीणामपि मोक्षतीर्थमभवत्तद्युक्तियुक्तोत्तरैः ॥

यः श्वेताम्बरशासनस्य विजिते नम्ने प्रतिष्ठासुर-

स्तद्देवाद्गुरुतोऽप्यमेयमहिमा श्रीदेवसूरिप्रभुः ॥११॥

तथाच शान्तिनाथमहाकाव्ये श्रीमुनिजडसूरयः ॥

अतिष्ठिपन् निर्द्वैतेमंगनाजने, विजित्य ये दिक्पटमामषोक्तिभिः ॥

विवादविद्याविदुरं वदावदा, जयन्ति तेऽमी प्रभुदेवसूरयः ॥१२॥

सिताम्बराणामपि यैश्च दर्शनं, थिरंकृतं गूर्जरभूमिमंडले ॥

चलाचलं दिक्पटवादवात्यया, मनोमुदे ते मय देवसूरयः ॥१३॥

तत्पट्टाचलपूर्वपर्वतशिरः, भृङ्गारतिम्मद्युतिः,

स्फूर्जत्कौमुदचंद्रघामनिहतिप्रख्यातकीर्त्तिप्रजः ॥

તાપવ્યાપદપાકૃતિપ્રશુદિતૈરાસેવ્યધાનો મૃશં,

સચ્ચક્રઃ સતતં ચિરં સ જયતિ શ્રીદેવસૂરિપ્રમુઃ ॥૧૪॥

એ ચોવીશે આચાર્યોમાંથી ગચ્છાધિપતિપણે શ્રી પદ્મપ્રભસૂરિને સ્થા-
પ્યા. તે ચોવીશે આચાર્યોએ પોતાના ગુરુએ કરેલ અન્યો લખ્યા છે. તેમજ
નવાગ્રથો પણ તેમણે કરેલ છે. શ્રીવાદિદેવસૂરિના જન્મ વિ. સં. ૧૧૪૩ માં
શુન્નરાત્રિએ મહાહતવાને નગરમાં ધોરવાડ વંશીય શેઠ વીરનાથ તેમની
ત્રિ જિનદેવી તેણીની કુક્ષીથી થયો હતો. દીક્ષા સંવત ૧૧૫૨ માં નાનપ-
ણમાં દીધી હતી. ગુરુએ દીક્ષામાં રામચંદ્રનામ આપેલ હતું. સૂરિપદ સંવત
૧૧૭૪ માં મળ્યું હતું. ત્યારે શ્રી ગુરુએ પ્રસન્ન થઈ દેવસૂરિ એ પ્રમાણે નામ
આપેલું હતું. અને સં. ૧૨૨૬ ના શ્રાવણ વદી ૭ ના ગુરુવારે સ્વર્ગવાસી
થયા હતા. એમણે પાંત્રીશહજાર ધરોને જૈની કર્યા, અને જુદે જુદે સ્થાને
ચોરાસી વાદ જાત્યા હતા. તેથી “સકળવાદિ મુકુટ” એ નામથી શ્રી વાદિ-
દેવસૂરિ પ્રસિદ્ધ થયા હતા. કોઈકે ગ્રંથમાં એમ કહેવામાં આવેલ છે કે અ-
હંકલપ (સાડા ત્રણલાખ) શ્રાવક નવા પ્રતિષ્ઠાધ્યા હતા. શ્રી વાદિદેવસૂરિના
વખતમાં શ્રી દેવચંદ્રસૂરિના શિષ્ય કળિકાલ સર્વેષ ત્રિકોટી શ્લોક પ્રમાણુ ગ્રંથ
કર્તા શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય હતા. એમને હેમાચાર્ય પણ કહે છે. એમણે શુન્નરા-
ત્રના રાજા કુમારપાળને પ્રતિષ્ઠાધી પરમાર્હત્ (પરમશ્રાવક) કર્યો. એમણે
સવાલક્ષ પ્રમાણુ વ્યાકરણ, તથા કોષ, કાવ્ય, અલંકાર, તથા વર્ક વિગેરે
ઘણી બાબતો પર ઉત્તમ ગ્રંથ રચ્યા છે. એમનો જન્મ, સં. ૧૧૪૫ માં અને
દીક્ષા ૧૧૫૦ માં તેમજ સૂરિપદ ૧૧૬૬ માં આપવામાં આવ્યું હતું. (વિ.
સં. ૧૧૬૭ માં શ્રીદેવચંદ્રસૂરિ સ્વર્ગે ગયા,) એમ એક પદાવલીમાં છે. એ-
વામાં અનેક ગ્રંથના કરનાર તેમજ નંદીસૂત્ર દીક્ષા વિગેરેના કર્તા શ્રીમલય-
ગિરિસૂરિ સ્વર્ગે ગયા. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ૧૨૨૯ માં સ્વર્ગે ગયા. શ્રી હેમસૂરિએ
બોધ પમાડેલા કલિકાલંરોજિષિ બિરૂદધારી કુમારપાળ રાજા સં. ૧૧૯૯ માં
પોતાની પચાશવર્ષની ઉંમરે રાજ્યભાદીએ બેઠા, અને સં. ૧૨૩૬ માં સ્વર્ગ-
વાસી થયા. એ રાજ્યએ અક્ષરદેશમાં આભારીપદક વનગાયો. એમના મંત્રિ

ઉદયનચુત વાગ્ભટ્ટે ત્રણકોડ રૂપીયા ખર્ચી સં. ૧૨૨૨ માં શ્રી શત્રુઙ્ગ ઉપર બાહડવસહીનાં દેરાં કરાવ્યાં. વાગ્ભટ્ટમંત્રિ બહુ વિદ્વાન હતા. તેમણે કાવ્યાનુ-શાસન નામે ગ્રંથ કર્યો છે.

(૪૫) શ્રી પદ્મપ્રભસૂરિ.

શ્રી વાલ્મીકિવસૂરિની પાટે શ્રી પદ્મપ્રભસૂરિ થયા. વિ. સં. ૧૨૨૧ માં “ભુવનદીપક” નામનો જ્યોતિષનો ગ્રંથ તેમણે રચ્યો. તેમના પાટપર એ-મણે પોતાના ગુરુભાઈને સ્થાપ્યા.

યતઃ—પશ્ચાચ્ચ સિદ્ધવિદ્યઃ, સોઽપિ કૃતો દેવસૂરિભિઃ સૂરિઃ ॥

શ્રીપદ્મપ્રભનામા, પરં પ્રસિદ્ધો સ્વનામૈવ ॥૧॥

તત્પદ્મે મહાલક્ષ્મિ—નિર્ધિર્બભૂવ પ્રસન્નચંદ્રગુરુઃ ॥

યસ્ય જ્યોતિર્દીપક—દીપોઽય ઘોતતે વિશ્વમ્ ॥૨॥

(૪૬) શ્રી પ્રસન્નચંદ્રસૂરિ.

શ્રી પદ્મપ્રભસૂરિની પાટે શ્રી પ્રસન્નચંદ્રસૂરિ થયા. આ સૂરીશ્વર પછી આ-રવરસી દુકાળ પડ્યો. આચાર ક્રિયામાં તથા સૂત્ર પાઠપાઠનમાં પ્રભાવી થઈ ગયા. સૂત્ર ભંડારોમાં સ્થાપી ભંડારો બંધ કરી દીધા. વિ. સં. ૧૨૦૧ માં ચામુંડિકગચ્છ પ્રગટ થયો. વલી વિ. સં. ૧૨૩૬ માં નરસિંહસૂરિથી સાઘયુન-મીયા થયા. વિ. સં. ૧૨૫૦ માં આગમીયા થયા. તેજ વરસમાં મહમદધો-રીએ દિલ્હી જતું.

(૪૭) શ્રી ગુણસમુદ્રસૂરિ.

તતઽહ જિતમારઃ સિપ્તદોષપ્રચારઃ,

કૃતજગદુપકારઃ શારદાકંઠહારઃ ।

અભવદમલમુદ્રઃ મોહસન્નૌરિભદ્રઃ

સુગુણગુણસમુદ્રઃ સિદ્ધસિદ્ધિસમુદ્રઃ ॥૧॥

શ્રી પ્રસન્નચંદ્રસૂરિની પાઠે શ્રી ગુણસમુદ્રસૂરિ થયા. તેઓ પાટણમાં આચાર્યપદ પામ્યા. આ આચાર્ય ત્રિભુવનપાળ રાજ્યને રંજન કરનાર હતા. છાપલી નગરમાં શ્રી ચંદ્રપ્રભુની તથા છાપલી નગરમાં શ્રી વીરપ્રભુની પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા કરાવી હતી. એમના શિષ્ય શ્રી જયશેખર દેવવૈરાગી હતા. એમના સમયમાં વિ. સં. ૧૨૮૫ માં ચૈત્રવાલ્લગચ્છીય શ્રી દેવભદ્રાચાર્યથી લેવા થયા.

(૪૮) શ્રી જયશેખરસૂરિ. (ક્રિયોદ્ધારકારકઃ)

શ્રી ગુણસમુદ્રસૂરિની પાઠે શ્રી જયશેખરસૂરિ થયા. આ મહાપ્રતાપી આચાર્ય એક વરસમાં આરગોત્ર પ્રતિષ્ઠાથી જૈની બનાવ્યા. વિ. સં. ૧૩૦૧ માં એમને નાગોર શહેરમાં આચાર્ય પદ મળ્યું હતું. તેઓએ પાટણ આવી સિદ્ધાન્તો ગુરૂની પાસે યોગવહીને વાંચ્યાં અને ગુરૂની આજ્ઞાથી ક્રિયાઉદ્ધાર કર્યો. આરવર્ષી દુકાળ પડવાથી શીથીળાચાર બહુ પ્રવર્ત્યો હતો, તેને ઉચિતપ ક્રિયા વડે કરીને હટાવ્યો. એમને નાની ઉમ્મરમાંજ કવિરાજનું બિરુદ રણુચંબ ચૌહાણરાય હમીર તરફથી મળેલ હતું. રાયહમીરને ધર્મોપદેશથી પોતાનો મક્કા બનાવ્યો હતો.

યતઃ-ગુણસમુદ્રગુરોરપિ દીક્ષિતાઃ, સમભવન્ જયશેખરસૂરયઃ ॥

કલિવિલામિમુખં નિપતત્ક્રિયા-ક્ષિતિસમુદ્ધરણે પુરુષોત્તમાઃ ॥

એમના સમયમાં વિનયચંદ્રસૂરિના સમુદાયવાળા વૃદ્ધશાળીક અને દેવેન્દ્રસૂરિના સમુદાયવાળા લઘુશાળીક કહેવાયા. સં. ૧૩૧૫ માં રૌરવ દુકાળ પડ્યો ત્યારે જગદુશાહે અન્નદાન આપી લોકોને બચાવ્યા. વળી મંડયાચળમાં પૃથ્વીધર મંત્રી (પેથડશા) થયા. પૃથ્વીધરે ૩૨ વર્ષની વયે બ્રહ્મચર્ય ધારણ કર્યું. એણે દેવગિરિ (પ્રભાસપાટણ)માં અમુલક વિહાર કરાવ્યો. એ મંદિર આવન જિનાલો હતો. તેની આવનદેરીઓની બાંધણી કાયમ રહેવા દધ મૂળ દેરાસર તોડી પાડીને મુસલમાન લોકોએ તેમાં જુમામસીદ બંધાવી છે તે હજુ કાયમ છે.) પૃથ્વીધરને પુત્ર ઝંઝણ દેવ થયો. તેણે સિદ્ધગિરિથી ગીરનાર સુધી

મુનશુધિન બધાવી. વળી એણે મંડ્યાચળમાં ધર્મધોષ સરિના પ્રવેશોત્તવમાં
(૩૦૦૦) હજાર રૂપિયા ખર્ચ્યા હતા.

(૪૯) શ્રી વજ્રસેનસૂરિ.

શ્રી જયશેખરસૂરિની પાઠે શ્રી વજ્રસેનસૂરિ થયા. તેઓશ્રી સમસ્ત શાસ્ત્ર
પારગામી અને ઉપદેશ કરવામાં લાબિધવંત હતા. એમને સારંગભૂપતિએ
“દેશના જળધર” એ બિરૂદ વિ. સં. ૧૩૪૨ માં આપ્યું હતું. એમણે લો-
હાગ્રોત્રીય એક હજાર ધર જૈની બનાવ્યાં હતાં. વિ. સં. ૧૩૫૪ માં આચાર્ય.
૫૬ તેઓને મળ્યું હતું. વળી આચાર્યશ્રીએ સીહડસણાને તથા અલાઉદ્દીન
ખાદશાહને પોતાના યોગનો ચમત્કાર બતાવ્યો હતો. તેમણે “લઘુત્રિપદ્ધી
શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર” તથા ગુરૂગુણપદ્તિશિક્ષા ગ્રંથ રચ્યા હતા. વળી આવ-
સ્થક સમ્રાટ દીકરા રચવામાં મદદ કરી હતી. એમના શિષ્ય હરિમુનિએ
કપૂરપ્રકરણ તથા નેમિનાથ ચરિત્ર વિગેરે ગ્રંથો રચ્યા હતા.

યતઃ—તેષાં ચ પાદામ્બુજરાજહંસા, વિદ્વત્ક્રિયાવજ્ર (?) શિરોવતંસાઃ ॥

શ્રીવજ્રસેનાભિષમૂરિરાજઃ સન્નુ શ્રિયે નિર્મલકીર્તિમાજઃ ॥૧॥

દક્ષા લક્ષણલક્ષણોતિ સરસાઃ સર્વેષુ શાસ્ત્રેષુચ

છેકાશ્છન્દસિ તર્કકર્કશગિરઃ સિદ્ધાન્તથુદ્ધાશયાઃ ॥

વ્યાખ્યાલબ્ધિતયા ચિરંતનમુનિત્રાતાઽનુસંવાદિનો

જીયામુર્ગુરવો ગુનૈકનિધયઃ શ્રીવજ્રસેનાઽભિધાઃ ॥ ૨ ॥

(૫૦) શ્રી હેમતિલકસૂરિ.

શ્રી વજ્રસેનસૂરિની પાઠે શ્રી હેમતિલકસૂરિ થયા. વિ. સં. ૧૩૮૨ માં
આચાર્યશ્રીએ બાટીરાબંને તેમજ દુલ્લચીરાયને ઉપદેશ આપી જૈનધર્મમાં રક્ત
બનાવ્યા. વિ. સં. ૧૩૫૪ માં અલાઉદ્દીને ગુજરાત છડ્યું.

યતઃ—તત્પદામ્બરતલૈકહેલયઃ, સ્વાત્મતત્ત્વકૃતચિતકેલયઃ ॥

હેમપૂર્વાતિલકાલ્યસૂરયઃ, સંદન્નવિધિકંસસોરયઃ ॥ ૧ ॥

શ્રીહેમતિલકસુગુરોઃ, કિયન્તીં ગુણવર્ણનાં વયં તનુમઃ ॥
 વત્સમમેકં સ્તોતું, સહસ્રજિહ્વોઽપિ ન સમર્થઃ ॥ ૨ ॥
 પાપંપાપં કળેહત્ય, યેષાં વાર્ણીં મુખોપમાં,
 રસજ્ઞાઃ કિં ન કુર્વન્તિ, સ્પર્જ્ઞાં સાર્થં મુખાશિભિઃ ॥ ૩ ॥

(૫૧) શ્રી રત્નશેખરસૂરિ.

શ્રી હેમતિલકસૂરિની પાઠે શ્રી રત્નશેખરસૂરિ થયા. એમનો જન્મ વિ. સં. ૧૩૭૨ માં થયો હતો. ૧૩૮૫ માં ૧૩ વર્ષની વયે દીક્ષા લીધી તથા ૧૪૦૦ માં બિલાડાનગરે આચાર્યપદે સ્થાપવામાં આવ્યા હતા. આ આચાર્ય “મિથ્યાધિકારનભોમધિ” કહેવાતા હતા. એમણે ગુણસ્થાનકમારોહ સોપનવૃત્તિ, ક્ષેત્રસમાસ, સ્વોપસૃત્તિ, ગુરુગુણપૂત્રિશિક્ષાવૃત્તિ, શ્રીપાદચરિત્ર પ્રાકૃત, તથા સંબોધસિત્તરિ દીક્ષા સહિત વિગેરે ગ્રંથો સાર્વજનિક ઉપયોગી બનાવ્યા હતા. વળી તથાપ પાદશાહ તેમને બહુ માન આપતો હતો. પેથડસંઘનીના સન્મુખ આચાર્યે કહ્યા પ્રમાણે ફરમાન લખી આપ્યાં હતાં. આ સૂરિ તપગચ્છ-વાળા મુનિસુંદરસૂરિની પાઠે થયેલા રત્નશેખરસૂરિથી બુદ્ધ બળુવા કારણ કે તે રત્નશેખરસૂરિ તો ૧૫૦૨ થી ૧૫૧૭ સુધીમાં થયા છે.

યતઃ-વ્યાપ્તે મૃશં ઘનતમોભિરિહૈવ ત્રિષ્વે, યન્માનસે શુભવિચારમરાલવાલઃ॥

સૈર્યે દયૌ સકલપક્ષવિશુદ્ધ ઇષઃ, શ્રીરત્નશેખરગુરુઃ સત્રયં તનોતુ॥

મિથ્યાત્વતિમિરઘ્વંસ, -સપ્તસપ્તિપ્રભોપમાઃ ॥

મુદે સન્તુ સતાં તે શ્રી-રત્નશેખરસૂરયઃ ॥ ૨ ॥

(૫૨) શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ.

શ્રી રત્નશેખરસૂરિની પાઠે શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ થયા. વિ. સં. ૧૪૨૮ માં પોતાના ગુરુએ બનાવેલ શ્રીપાદચરિત્ર વિગેરે ગ્રંથો તેને પ્રથમાદર્શ લખનાર આ આચાર્ય હતા.

(૫૩) શ્રી પૂર્ણચંદ્રસૂરિ.

શ્રી હેમચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી પૂર્ણચંદ્રસૂરિ થયા! હિંગડવંશીય મહધર દેશનો રાજા તેમને ગુરૂતરીકે માન આપતો હતો. બિલાડાપુરમાં વાદિઓને જીતવાથી હિંગડવંશીની પ્રશંસા ધણીજ વધારી હતી. એમને આચાર્ય પદી ૧૪૨૪ માં મળી હતી.

યતઃ--તત્પટ્ટજલધિવર્ધન-કુશલઃ કુવલયવિવોધકૃત્સકલઃ ॥

શ્રીપૂર્ણચંદ્રસૂરિ--શ્વંદ્ર ઇવ ક્ષિતિતલે જીયાત્ ॥

(૫૪) શ્રી હેમહંસસૂરિ.

શ્રી પૂર્ણચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી હેમહંસસૂરિ થયા. અંતેવાલગોત્રે વિ. સં. ૧૪૩૧ માં તેમનો જન્મ થયો હતો. ૧૪૩૯ માં દીક્ષા લીધી હતી. વિ. સં. ૧૪૫૩ માં આચાર્ય પદી મળી હતી. આ આચાર્યશ્રીએ ૫૦૦૦ જિનાલગોની પ્રતિષ્ઠા કરાવી. અહિંથી ક્રિયામાં શીથીલપણું થયું હતું. એમણે કલ્પાન્તર-વાચના વિગેરે ગ્રંથો કરેલા છે. એમણે ખીજા શિષ્ય રત્નસાગરને પણ સૂરિપદ આપેલું હતું. તે આચાર્ય એક વખત શ્રાવકની પાસે પરિચરની વ્યાખ્યા કરતાં પેતે બોધ પામી પરિચરને તથા સિદ્ધાચળજી જઈ રત્નાકરપત્નીશી સ્તવ વડે કરીને ખૂબ આત્મનિંદા કરી. સંપૂર્ણ ભાવપૂર્વક ઉચ્ચક્રિયા કરવાથી આ આચાર્ય જગતમાં “રત્નાકરસૂરિ” એ નામે પ્રસિદ્ધ થયા. તે દ્વંધજ્ઞાતીય ધનાભાર્યા ઉમાના પુત્ર કરમશી નામે હતા.

યતઃ--શ્રીપૂર્ણચંદ્રવરપટ્ટસરોજહંસઃ, સાધુક્રિયાવિદિતમાર્ગવિકાશહંસઃ ॥

ક્ષાંત્યાર્જવાદિગુણસંતતિદત્તહંસઃ, સૂરિર્જયતિહ ચિરં ગુરુહેમહંસઃ ॥

એ આચાર્ય પોતાની પાટે શ્રી લક્ષ્મીવિલાસસૂરિને સ્થાપી વિ. સં. ૧૫૧૬ માં સ્વર્ગે ગયા.

(૫૫) શ્રી લક્ષ્મિનિવાસસૂરિ.

શ્રી હેમહંસસૂરિની પાટે શ્રી લક્ષ્મિનિવાસસૂરિ થયા. એમના સંધાડામાં હેમસુદ્રસૂરિ સારા વિદ્વાન હતા.

(૫૬) શ્રી પુણ્યરત્નપૂરિ.

શ્રી લક્ષ્મિનિવાસસૂરિની પાટે શ્રી પુણ્યરત્નસૂરિ થયા. પોતાના સમુદાયના હેમરત્નસૂરિ એમના સમયમાં વિચરતા હતા. પરસ્પર બંને પ્રેમી હતા. તેઓ સં. ૧૫૩૦ માં (કચ્ચિત ૧૪૯૯)માં વિદ્યમાન હતા.

(૫૭) શ્રી સાધુરત્નપૂરિ.

શ્રી પુણ્યરત્નસૂરિની પાટે શ્રી સાધુરત્નસૂરિ થયા. ષટ્શાસ્ત્રવેતા આ આચાર્ય હતા. શ્રી હેમહંસસૂરિથી ક્રિયામાં સીધીલપણું થયેત્ર તે ધમે ધીમે વૃદ્ધિ પામતાં આમના સમયમાં બહુજ દીલાસવાળા સાધુઓ પોશાલીયા જેવા થઈ ગયા હતા. આ આચાર્યના શિષ્યો ત્રણ હતા. તેમાં તીવ્રયુદ્ધિને ધારણ કરનાર, સૌભાગ્ય નામકર્મી, નાનપણમાંજ ઉગ્રવૈરાગી શ્રી પાર્શ્વચંદ્ર નામના શિષ્ય હતા. તે વખતમાં વિદ્યમાન, આ સૂરિના પ્રેમપાત્ર શ્રી સોમરત્નસૂરિ કે જે હેમરત્નસૂરિના શિષ્ય થતા હતા, તેમના પ્રેમાગ્રહથી દાર્શનીકજ્ઞાન ધારણ કરનાર શ્રી પાર્શ્વચંદ્રને નાની ઉમ્મરમાંજ ઉપાધ્યાય પદ અર્પણ કરવામાં આવ્યું હતું. શ્રી પાર્શ્વચંદ્ર ઉપાધ્યાયે જિનાગમનો અભ્યાસ ગુરૂની પાસેથી ગુરૂજીની કૃપાવડે થોડા સમયમાંજ સંપૂર્ણ કરી વૈરાગ્યમાં સંપૂર્ણ નિમગ્ન થયા, અને શીર્ષીલાચાર ઉપર અરચી થઈ, આથી સમર્થ શિષ્યને જોઈ ગુરૂશ્રીએ ક્રિયાઉદ્ધાર કરવાનો ઉપદેશ આપી વિત્તાહ વધાર્યો. ઉપાધ્યાયના પુત્ર્ય પ્રભાવથી આવન વીર, ચોસઠ જોગણી, અને ભૈરવ તેમની સાનિઃયમાં રહેતા હતા. વિ. સં. ૧૫૩૦ માં હુંકા લહીઆથી હુંકા થયા.

યતઃ—શ્રીજેશવાલકુલપંકજવાલમૂર્યઃ, શ્રી.પૂર્ણરત્નગુરુસૂરિપદપ્રવર્યઃ ॥

આચારસારકરણૈકપદુઃપ્રયત્નઃ, સૂરીશ્વરો વિજયતાં ગુરુસાધુરત્નઃ ॥૧॥

(૫૮) શ્રી પાર્શ્વચંદ્રપૂરિ. (ક્રિયોદ્ધાર કારક)

શ્રી સાધુરત્નસૂરિની પાટે શ્રી પાર્શ્વચંદ્રસૂરિ થયા. એમણે વિ. સં. ૧૫૬૫ માં ગુરૂરાજની આજ્ઞાથી આગમનુસારે ક્રિયાઉદ્ધાર કર્યો. ઉત્કૃષ્ટ ચારિત્રપાલી

ભવ્યજીવોને શુદ્ધધર્મમાં પ્રવૃત્તિ કરાવતા હતા, આ મહાપ્રતાપી આચાર્યે મારવાડ દેશના રાજા માલદેવને જૈનધર્મના ઉપદેશથી પોતાનો પરમભક્ત બનાવ્યો હતો. મુણીવંગોત્રીય ક્ષત્રિઓને ધર્મનો બોધ આપી ઓસવાળ શ્રાવક કર્યા. માલદેશના રાજાને બોધ આપવાથી ખુશ થયેલા રાજાએ ૭૦૦ કેદીઓને છુટા કર્યા. વળી માલદેશમાં અહિંસાના ઉપદેશથી ધણા કસાઈઓને કસાઈના ધંધાથી દૂર કર્યા. પ્રતિભોતથાપક લુંકાના કેટલાક ઉપાસકોને બોધ આપી સમ્યક્ત્વી કર્યા. શુભરાતમાં દિનાવા નગરે ૫૦૦ મેશ્રીઓને બોધ આપી શ્રાવક ધર્મી કર્યા. અમદાવાદમાં મરડીનો ઉપદ્રવ દૂર કર્યો. ખંભાતમાં નવાબને દયાધર્મ સમજાવી જીવવધથી અટકાવ્યા. લુંકાના ચતિઓને સમજાવી કેટલાકને દીક્ષા આપી પોતાના સાધુ બનાવ્યા. ઇત્યાદિક ધણાં શુભકૃત્યો કર્યાં છે. એમણે ક્રિયાઉદ્ધાર કર્યાંઆદ આનંદ-વિમળસૂરિએ તપગચ્છમાં, ધર્મમૂર્તિસૂરિએ અંચળગચ્છમાં, જિનચંદ્રસૂરિએ ખરતરગચ્છમાં ક્રિયાઉદ્ધાર કર્યો. શ્રીપાર્શ્વચંદ્રસૂરિને સોમરત્નસૂરિ, સોમવિમળસૂરિ, તથા રાજરત્નસૂરિ વિગેરેએ સલક્ષણપુરમાં વિ. સં. ૧૫૯૯માં યુગપ્રધાન પદે સ્થાપ્યા. એમનો આયુની પાસે હર્મીરપુરમાં પોરવાડ જાતે વેલાશાહ પિતાનું નામ, વિમલાદે માતાનું નામ તેની કુક્ષિથી વિ. સં. ૧૫૩૭ માં જન્મ થયો હતો. ૧૫૪૬ માં દીક્ષા, ૧૫૫૪ માં ઉપાધ્યાયપદ, ૧૫૬૫ માં ક્રિયાઉદ્ધાર તથા આચાર્યપદ, ૧૫૯૯ માં યુગપ્રધાનપદ, અને ૧૬૧૨ ના માગસર સુદી ૩ દિને યોધપુરમાં સ્વર્ગવાસ થયો. એમણે આચારંગસૂત્ર, સુચગાંગસૂત્ર, પ્રશ્નવ્યાકરણ વિગેરે કેટલાક સૂત્રો ઉપર ખાલાવબોધ દીધાનુસારે રચ્યાં છે, તેમજ પ્રાકૃતમાં સમપદી શાસ્ત્ર, સંસ્કૃતમાં સંઘપટક, અને ભાષાઓમાં પ્રકરણ, રાસ, સ્તવનાદિ એમ મળીને સેકંડો ગ્રંથાદિક બનાવ્યાં છે. એમણે લોદા ગોત્રીય ૩૫૦૦ ધરને, તેમજ ખાત્રીસ ગોત્રીયોને મિથ્યા-ધર્મથી દૂર કરી શુદ્ધ જૈની કર્યા છે. વિ. સં. ૧૫૬૨ માં કડવા નામના શ્રાવકે વર્તમાનકાલે સાધુ નથી એવો ઉપદેશ કર્યો. ત્યારથી કડવા થયા. વિ. સં. ૧૫૭૨ માં વિજયામતિ વેશધારી થયા. તે સમયમાં આ

આચાર્ય મહાપ્રતાપી હતા. તેથી એમનો સર્વ સમુદાય આ આચાર્યના નામથીજ ઓળખાવા લાગ્યો, તેથી ગચ્છનું નામ પાર્શ્વચંદ્રગચ્છ પડ્યું. આ વચન સિદ્ધિવાળા આચાર્યે કડવાશાએ બોધેલા કેટલાક આવકોને સાધુની આસ્થાવાળા કર્યા. એમના શિષ્ય વર્દરાજ બહુ બુદ્ધિશાળી હતા. ત્રણ વરસમાં સત્તાલાખ પ્રમાણુ શ્લોકના ચિંતામણિ વિગેરે ન્યાયના ગ્રંથો મુખપાક કર્યા હતા. વિદ્યાપુરનગરની રાજસભામાં ૧૫ દિવસ સુધી વાદિઓની સાથે વાદ કરી તેમને હરાવ્યા હતા. તેથી પ્રસન્ન થયેલા રાજાએ તેમને આચાર્ય પદ આપ્યું હતું, ત્યારથી શ્રીવિજયદેવસૂરિ એ નામથી પ્રસિદ્ધિ પામ્યા. તે શ્રી વિજયદેવસૂરિ શ્રી પાર્શ્વચંદ્રસૂરિના વિદ્યમાનપણામાંજ સ્વર્ગવાસી થયા, તેથી પોતાની પાટે શ્રી સમરચંદ્રસૂરિને સ્થાપ્યા. તેમના સંઘાડમાં બીજા આચાર્ય શ્રી રાજરત્નસૂરિ તથા તેમના શિષ્ય ચંદ્રકીર્તિસૂરિ, તથા વિનયદેવસૂરિ તથા ઉપાધ્યાય હંસકીર્તિ વિગેરે સં. ૧૬૦૦ ના સમયમાં વિચરતા હતા. વિશેષ બિના એમના ચરિત્રથી બાણુવી

યતઃ—યો લેખે ગુરુસાધુરત્નકૃપયા પારં શ્રુતાંભોનિધે--

યો જૈનાગમસંગતાં સુલલિતાં ચક્રે હિતાં દેશતામ્ ॥

યઃ સ્વાન્યોપકૃતે નિમિત્તમકરોદ્ જ્ઞાનક્રિયાસ્વાદરં,

તં સ્ત્રીશ્વરમુત્તમં યુગવરં શ્રીપાર્શ્વચંદ્રં સ્તુમઃ ॥ ૧ ॥

શ્રીમન્નાગપુરીયવિશ્રુતતપાગચ્છાચ્છવાર્ધીન્દ્રો,

યેઽક્ષાંગાહસરગ્રવાપ્તસ કલાર્હદ્વાક્યસચુક્તયઃ ।

યેષામાલ્યકયૈવ સંપ્રતિ જગત્પ્રાચ્યાયતે સદગ્ન,

સ્તાવત્તે ભુવિ સૂરયઃ સમભવન્ શ્રીપાર્શ્વચંદ્રાહવાઃ ॥ ૨ ॥

(૫૯) શ્રી સમરચંદ્રસૂરિ.

શ્રી પાર્શ્વચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી સમરચંદ્રસૂરિ થયા. નિર્ગ્રંથચૂડામણિનું બિરુદ ધારણકરનાર આ આચાર્ય હતા. બાળબ્રહ્મચારી, સિદ્ધાન્તના રસરસને બાણુનાર

હતા. એમણે સાધુરસ સમુચ્ચય આદિ ગ્રંથ કર્યા છે. એમનો જન્મ અણુદિક્ષ-પુરપાટણમાં શ્રીમાલી જ્ઞાતીય દોશી ભીમાશા પીતા, વ્હાલાદે માતા તેણીની કુખથી સં. ૧૫૬૦ ના માગસર સુદ ૧૧ દિને થયો હતો. અને દીક્ષા ૧૫૭૫ ના માગસર સુદ ૫ દિને થઈ હતી. વિ. સં. ૧૫૯૯ માં ઉપાધ્યાય પદ આપવામાં આવ્યું હતું. અને સ્ફરિપદ ૧૬૦૪ માં આપવામાં આવ્યું હતું. સં. ૧૬૨૬ માં ખંભાત નગરે સ્વર્ગવાસી થયા. એમના સમુદાયના બીજા પ્રસિદ્ધ આચાર્ય તે સમયમાં શ્રીવિનયકીર્તિસૂરિ, શ્રીમાનકીર્તિસૂરિ, તથા શ્રીહર્ષકીર્તિસૂરિ વિગેરે વિચરતા હતા. શ્રીહર્ષકીર્તિસૂરીએ સારસ્વતની ટીકા, સાર્દનામમાલા, યોગચિન્તામણિ વિગેરે ટીકાઓ તથા ગ્રંથો કરેલા છે.

(૬૦) શ્રી રાજચંદ્રસૂરિ.

શ્રી સમરચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી રાજચંદ્રસૂરિ થયા. જંબુગામે શ્રી શ્રીમાલી જ્ઞાતીય દોશી ભાવડ પિતા કમલાદેમાતા તેણીની કુખથી સં ૧૬૦૬ ના ભાદરવા વદી ૧ ને રવીવારે રેવર્તાનક્ષત્રમાં જન્મ્યા હતા. વિ સં. ૧૬૨૬ માં દીક્ષા તેમજ ખંભાતમાં આચાર્યપદ પણ તેજ સાલમાં થયું હતું. વિ. સં. ૧૬૬૯ ના જ્યેષ્ઠ સુદ ૬ દિને ખંભાતમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા. એમના સમયમાં એજ ગચ્છના અન્યપ્રસિદ્ધ શ્રી અમરકીર્તિસૂર તથા ઉપાધ્યાય શ્રી હેમસાગર, ઉપાધ્યાય શ્રી હંસકીર્તિ તથા પાદશાહના માનીતા શ્રી જયરાજ મુનિવર, આનંદરાય મુનિવર, તેમજ સોમદેવ મુનિવર વિગેરેને ખાનખવાસ, તથા હડાલોહાણ તથા નાગોરમાં દોલતખાન, તથા કલાખાન વિગેરે બહુમાન આપતા હતા. તેમજ અકબર પાદશાહ પણ નેમને મળવાની ચાહના કરતો હતો. લક્ષ્મીદાસ એમનો પરમ શ્રાવક હતો. હુરધર પંડિત પદ્મસુંદર ઉપાધ્યાયની સાથે અકબર પાદશાહનો સારો પરિચય હતો. તેથી પાદશાહ તેમની વિદ્વત્તાને સારી રીતે જાણતો હતો. એક વખત એક બ્રાહ્મણ દિલ્હીમાં અકબર પાદશાહ સામે ગર્વનાં વચન બોલ્યો કે મારા જેવો કલિમાં કોઈ પંડિત નથી. ત્યારે પાદશાહે પદ્મસુંદર ઉપાધ્યાયને યાદ કરી તેમને જલ્દી તેડાવ્યા. ઉપાધ્યાય પણ જલ્દી આવ્યા. પાદશાહની સમક્ષમાંજ તે

આશ્વિનુને વાદમાં હરાવી પાછો પાડ્યો, તેથી પાદશાહ, સામંત, મંત્રિઓ વિગેરે ઘણા ખુશી થયા. પદ્મસુંદર ઉપાધ્યાયને પહેરામણી કરી સુખાસનિકા વિગેરે આપ્યું. તથા આગ્રામાં ધર્મસ્થાન બંધાવી આપ્યું. નાગપુરીયતપાની જગતમાં સારી પ્રસિદ્ધિ થઈ. તેમનામાં શાસ્ત્રીયવાદ કરવાની સારી ચતુરાઈ હતી. તેમણે પ્રમાણસુંદર નામનો ન્યાયશાસ્ત્રનો ગ્રંથ, રાયમહાબ્યુદય મહાકાવ્ય, પ્રાર્શ્વનાથ કાવ્ય, પ્રાકૃતમાં જામુરરામી કથા, ઇત્યાદિક ગ્રંથો રચ્યા છે. વલી આ આચાર્યના સમયમાં ક્રિયાપાત્ર ઉપાધ્યાય વચ્છરાજ મુનિ પણ સારા વિદ્વાન હતા. તેમણે શ્લોકગ્રંથ શ્રી શાન્તિનાથ ચરિત્ર, તથા સમ્યક્ત્વકૌમુદીરાસ વિગેરે ગ્રંથ કર્યા છે. શ્રી રાજ્યંદ્રસૂરિ સંથારારાસની અંદર પડિત વિમલચારિત્ર એમ જણાવે છે કે આ આચાર્યે સંથારો શાસ્ત્રોક્ત રિતિ પ્રમાણે તેમજ પૂર્વદેખીઓને યાદ કરાવે એવા પ્રકારે કરેલો હતો. તેમજ તેમની વૈયાવચ્ચમાં પૂર્ણચંદ્ર ઉપાધ્યાય, ગુણચંદ્ર ઉપાધ્યાય, હેમચંદ્ર ઉપાધ્યાય, પડિત હીરાનંદ, પડિત પરમાનંદ, પડિત સાગરચંદ્ર તથા પડિત દીપચંદ્ર વિગેરે ૨૫ ઠાણાં હતાં.

(૬૧) શ્રી વિલમચંદ્રસૂરિ.

શ્રી રાજ્યંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિ થયા. રાજનગરના શ્રી-માલી સંઘવી રાજપાલ પિતા, સુખમાદેમાતા, સં. ૧૬૫૬ ના વૈશાખ શુદ્ધ ૬ દિને દૈક્ષા, સં. ૧૬૬૯ ના વૈશાખ સુદ ૬ દિને ખભાવમાં આચાર્યપદ પામ્યા. સં. ૧૬૭૪ ના આસો સુદ ૧૩ દિને રાજનગરે સ્વર્ગવાસ પામ્યા હતા શ્રી રાજ્યંદ્રસૂરિના વખતમાં ધર્મસાગર ઉપાધ્યાયે કુમતિકંદકુંદાલ નામનો ગ્રંથ રચ્યો. જેમાં કેટલાક ગચ્છોની નિન્દા કરી. તેમને જૈનાભાષા આજ્ઞાપાલ વિગેરે શપ્થોથી નિંદા હતા, તેથી જૈનમાં બહુ ખરપટ ઉભી થઈ હતી. તેમાં પણ ખરતર અને તપા વચ્ચે મોટી તકરારો, અણગમતા હુમલા, પરસ્પર ગ્રંથકાસ બહાર પડ્યા હતા. કેટલાક ગચ્છના નામકો અપ્રીતિવાળા થયા તેમ જોઈ વિ. સં. ૧૬૪૬ માં શ્રી વિજયસેનસૂરિએ ધર્મસાગરને ઇપકો આપ્યો બહુજન સમક્ષ તે કુમતિકંદકુંદાલગ્રંથને ઉત્તર જણાવી, અમાન્ય હરાવી, જલશરણુ કર્યો. અને ધર્મસાગર ઉપાધ્યાયની તેમાં સહી

લીધી. વલી તે ગ્રંથનો અર્થ બીજા કોઈ ગ્રંથમાં હોય તો તે પણ અપ્રમાણુ સમજવો એવો દરાવ થયો. શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિના સમયમાં મહાપ્રભાવક તપસ્વી પુંજમુનિવરનો સંબંધ આ પ્રમાણે છે. વિ. સં. ૧૬૭૦ના અસાડ સુદ ૯ દિને રાજનગરમાં શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિના હાથે પુંજમુનિવરે દીક્ષા ગ્રહણ કરી. ઉચ્ચતપક્રિયાને ધારણ કરનાર, મોટા અભિગ્રહધારી શાસનદીપક થયા. પુંજરાજરૂપિ ધર્માતી ઉપમાને પામતા શ્રી જયચંદ્રસૂરિની સાનિધ્યતામાં રહી તપ કરેલ છે. ૧૨૩૨૨ ઉપવાસ તેમણે કરેલ છે. તે તપની સંખ્યા ઉપાધ્યાય સમયસુંદરજીએ કરેલ પુંજરૂપિનો રાસ, અથવા મુનિ હીરરાજના શિષ્ય દલભટ્ટે કરેલ પુંજરત્નરાસમાંથી જાણવી.

(૬૨) શ્રી જયચંદ્રસૂરિ.

શ્રી વિમલચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી જયચંદ્રસૂરિ થયા. વીકાનેરના એસવાળ જેતશિંહ પિતા, જેતલદે માતા એમ તેમનાં માતા પિતાનાં નામો હતાં. વિ. સં. ૧૬૭૪ માં રાજનગરમાં આચાર્યપદ મળ્યું હતું. વિ. સં. ૧૬૮૯ ના અસાડ સુદ ૧૫ દિને સ્વર્ગવાસ પામ્યા વિ. સં. ૧૬૮૦ માં શાન્તિદાસ આવકથી સાગર થયા.

(૬૩) શ્રી પદ્મચંદ્રસૂરિ.

શ્રી જયચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી પદ્મચંદ્રસૂરિ થયા. રાજનગરના શ્રીમાલી જાતીય સંઘવી શીવજી પિતા સૂરમદે માતાની કુખથી સં. ૧૬૮૨ ના ચૈત્ર શુદ. ૧૫ દિને જન્મ, વિ. સં. ૧૬૮૮ માં દ્વાગણ સુદ ૩ દિને દીક્ષા. વિ. સં. ૧૬૯૯ ના અસાડ સુદ ૧૫ દિને રાજનગરમાં આચાર્યપદ પામ્યા, સં. ૧૭૪૪ ના આસો સુદી ૧૦ દિને વીરમગામમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા. એમના સમયમાં ઉપાધ્યાય મેધરાજ સારા વિકાન હતા. તેમણે નલદમયંતી રાસ, સાધુસમાચારી, સત્તરભેદી પુજા વિગેરે ગ્રંથ કરેલ છે. શ્રી પદ્મચંદ્રસૂરિએ વિહરમાનજીનની વીસી વિગેરે સ્તવન સર્જીયો કરેલી છે. સં. ૧૭૨૮ માં ખીતવસ્ત્ર ધારણ કરનારા થયા.

(૬૪) શ્રી મુનિચંદ્રસૂરિ (ખીજ).

શ્રી પદ્મચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી મુનિચંદ્રસૂરિ થયા. જ્ઞેષ્ઠપુરના ઓસવાળ સોનીગોત્રીય શાહ ધનરાજ પિતા ને ધારહદે માતાની કુખથી વિ. સં. ૧૬૯૩ ના જેઠ સુદ ૭ દિને જન્મ અને વિ. સં. ૧૭૦૭ ના મોગસર સુદ ૫ દિને આગ્રાનગરમાં દીક્ષા, સં. ૧૭૨૨ ના અસાડ સુદ ૧૦ દિને ખંભાતનગરમાં આચાર્યપદ, સં. ૧૭૩૧ ના ફાગણ સુદ ૫ દિને શ્રી વાંદણામહોત્સવ, સં. ૧૭૪૪ માં વીકાનેર મધ્યે ભટ્ટારકપદ મહોત્સવ, સં. ૧૭૫૦ ના આસોવદ ૧૦ દિને વીરમગામમાં સ્વર્ગવાસ થયો. વિ. સં. ૧૭ ની સદીમાં આનંદ-ધનજી યોગી વિદ્યમાન હતા, તેમણે સ્તવન ચોતીશી કરેલ છે. ખર તરગચ્છની અંદર સમયસુંદર ઉપાધ્યાય, તથા તપગચ્છમાં વિનયવિજયજી ઉપાધ્યાય અને યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય, અને જનવિજયજી વિગેરે વિચરતા હતા. તેઓએ પણ ઘણા ગ્રંથો કરેલા છે.

(૬૫) શ્રી નેમિચંદ્રસૂરિ (ખીજ).

શ્રી મુનિચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી નેમિચંદ્રસૂરિ થયા. રત્નપુરના ઓસવાળ નાહડગોત્રીય શાહ ભારમલપિતા, ભકતાદે માતાની કુખથી સં. ૧૭૩૧ ના ચૈત્ર વદી ૫ દિને જન્મ્યા હતા. સં. ૧૭૪૦ ના વૈશાખ સુદી ૩ દિને વિકા-નેરમાં દીક્ષા, સં. ૧૭૫૦ ના ભાદરવા સુદ ૧૫ દિને વીરમગામમાં આચાર્ય પદ, વિ. સં. ૧૭૫૦ ના આસો વદી ૧૧ દિને ભટ્ટારકપદ, સં. ૧૭૯૭ ના વૈશાખ વદી ૫ દિને વીકાનેરમાં સ્વર્ગવાસ. એમના સમયમાં ઉપાધ્યાય વાઘ-ચંદ્રદેવચંદ્ર પડિત, વીરચંદ્રપડિત તથા ઉપાધ્યાય ભાણુચંદ્ર વિગેરે સારા વિકાનો હતા તેમણે સ્તવનચોવિશીયો વિગેરે કરેલ છે.

(૬૬) શ્રી કનકચંદ્રસૂરિ.

શ્રી નેમિચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી કનકચંદ્રસૂરિ થયા. વીકાનેરવાસી મુણોત-ભોત્રીય શા મામદાસજી પિતા, મહિમાદે માતાની કુખથી સં. ૧૭૪૬ ના આ-વણ વદી ૩ દિને જન્મ, સં. ૧૭૫૭ ના મહા સુદી ૫ દિને દીક્ષા, સં. ૧૭૯૬ ના મહા સુદ ૧૩ દિને વીકાનેરમાં આચાર્યપદ, સં. ૧૭૯૭ ના આપાઠ સુદ

૨ દિને વીકાનેરમાં ભટારકપદ, સં. ૧૮૧૦ ના મહા વડી ૯ દિને વીકાનેરમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા, એમના સમયમાં એમના સમુદાયના અક્ષયચંદ્રસૂરિ સારા વિકાન વિચરતા હતા. તેમણે સ્વવત્યોત્તીસી વિગેરે કરેલ છે. તેમના શિષ્ય-મુનિ ખુશાલચંદ્ર હતા. તેમણે પણ સ્વવત્યોત્તીસી કરેલ છે. વડી ધર્મચિંહ કિપાધ્યાયના શિષ્ય કર્મચંદ્ર કિપાધ્યાયે પ્રાકૃતમાં ગાથાબદ્ધસદુપદેશ નામનો ગ્રંથ તેમજ કલિકાલસ્વરૂપકથકશાલક, રોહિણીચરિત્રાસ વિગેરે ગ્રંથો કરેલ છે. વિ. સં. ૧૭૯૮ ના પોષ વડી ૧૩ દિને કિપાધ્યાય શ્રી હર્ષચંદ્રના શિષ્ય મુનિશ્રી ન્યાલચંદે જગતશેઠની માતા શ્રી માણિક્કેવીજીનો રાસ રચેલ છે. તેમજ સં. ૧૮૪૧ માં મુર્શીદાબાદમાં બ્રહ્મબાવની બનાવેલ છે.

(૬૭) શ્રી શીવચંદ્રસૂરિ.

શ્રી કનકચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી શીવચંદ્રસૂરિ થયા. માંડલગામના શ્રીમાલી-જાતીય ગાંધી શા. દીપચંદ પિતા ધનબાણ માતાની કૃપથી સં. ૧૭૫૬ ના કારતક સુદ ૬ દિને જન્મ, સં. ૧૭૭૪ ના આસાડ સુદ ૨ દિને દીક્ષા, સં. ૧૮૧૦ ના મહા વડી ૬ દિને વીકાનેરમાં આચાર્યપદ વિ. સં. ૧૮૧૧ ના મહા-સુદ ૫ દિને વીકાનેરમાં ભટારકપદ વિ. સં. ૧૮૨૩ ના પ્રથમ ચૈત્ર સુદ ૯ ના દિને શ્રી વડુગામે સ્વર્ગવાસ થયા.

(૬૮) શ્રી ભાનુચંદ્રસૂરિ.

શ્રી શીવચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી ભાનુચંદ્રસૂરિ થયા કરમાવાસ ગામના ઓસ-વાળ ભડસાલી જાતીય, શા. પ્રેમરાજ પિતા અને પ્રેમાદેમાતાની કૃપથી સં. ૧૮૦૩ માં જન્મ, સં. ૧૮૧૫ ના વૈશાખ સુદ ૭ દિને વીકાનેરમાં દીક્ષા, સં. ૧૮૨૩ ના પ્રથમ ચૈત્ર સુદ ૯ દિને વડુગામમાં આચાર્યપદ. એ આ-ચાર્યપદના મહોત્સવમાં કુચેરી અનેપછ નથમલજીએ ધણે પૈસો ખરચી જૈનધર્મનો મહિમા વધાર્યો હતો સં. ૧૮૨૩ ના ખીજ ચૈત્ર સુદ ૫ ને સોન-વારે લાંબ ભટારકપદ, સં. ૧૮૩૭ ના કારતક વડી ૮ દિને વીરમગામમાં સ્વર્ગવાસ થયો.

(૬૯) શ્રી વિવેકચંદ્રસૂરી.

શ્રી ભાતુચંદ્રસૂરીની પાટે શ્રી વિવેકચંદ્રસૂરિ થયા. જાણેરનગરના ઓસ-વાળ સંઘવી શા. મૂળચંદપિતા મહિમાદે માતાની કૃપથી સં. ૧૮૦૯ માં જન્મ સં. ૧૮૧૩ ના વૈશાખ વદમાં વીકાનેર આવ્યા. સં. ૧૮૨૦ માં નાગો-રમાં દીક્ષા. સં. ૧૮૩૭ ના આસો સુદી ૨ દિને વીરમગામમાં આચાર્ય પદ, સં. ૧૮૩૭ ના મહા સુદી ૫ દિને વીરમગામમાં ભટ્ટારક પદ, સં. ૧૮૫૪ ના શ્રાવણ વદી ૧૩ દિને ઉજ્જૈણીનગરીમાં સ્વર્ગવાસ થયો.

(૭૦) શ્રી લઙ્ઘિચંદ્રસૂરિ.

શ્રી વિવેકચંદ્રસૂરીની પાટે શ્રી લઙ્ઘિચંદ્રસૂરિ થયા, વીકાનેરવાસી ઓ-શવાળ સાતીય છાજેડગોત્રીય પિતા શા. ગીરધર, માતા ગોરમદેની કૃપથી સં. ૧૮૩૫ ના શ્રાવણ વદમાં જન્મ, સં. ૧૮૪૦ માં આચાર્ય પાસે આવ્યા, સં. ૧૮૪૯ ના વૈશાખ સુદ ૩ દિને ખંભાતમાં દીક્ષા, સં. ૧૮૫૪ ના શ્રાવણ વદ ૯ દિને શ્રી ઉજ્જૈણીનગરમાં આચાર્યપદ, સં. ૧૮૫૪ ના માગસર વદી ૫ દિને ઉજ્જૈણીનગરમાં ભટ્ટારકપદ. આ આચાર્યશ્રીએ માળવા, ગુજરાત, દક્ષિણ, ખંગાલા, મારવાડ વિગેરે દેશોમાં વિહાર કર્યો હતો, તેઓશ્રીના વિ. સં. ૧૮૮૩ ના કારતક વદી ૧૦ દિને વીકાનેરમાં સ્વર્ગવાસ થયો. એમના સમયમાં જિનચંદ્રગણિ જગતપંડિત ખરદના ધારણ કરનારા ધુરધર વિક્રાન્ત વીચરતા હતા. તેમણે સિદ્ધાન્તરત્નિકા વ્યાકરણ તથા જ્યોતિષના જાતકગ્રંથ વિગેરે નવરત્નો બનાવેલા હતા, તેમના ગુરુ સાગરચંદ્રમહોપાધ્યાય હતા જેમણે “સ્તવન ચોવીશી” કરેલી છે, તે ગુરુએ આપેલી આમન્યાયથી ત્રણ દિવ-સમાં સરસ્વતી સાક્ષાત્ પ્રસન્ન થઇ. (તેમના સંબંધમાં આવી દંતકથા આવે છે કે) તે પંડિત જિનચંદ્રજી અમદાવાદના હડીસીંગની વાડીમાં “સમ્મતિ તંક” ગ્રંથ વ્યાખ્યાનમાં પાંચતા હતા. તે સાંભળવાને પંડિત વીરવિજયજી પણ જતા હતા. વળી અમદાવાદના નગરશેઠ હેમાભાઈના આગ્રહથી સાંતિસ્નાન ભણાવી મરકોનો ઉપદ્રવ નિવારણ કર્યો હતો. તેઓ પોતાના ઉત્તમ પંડિત્ય વડે ૫૮ દર્શનીયોમાં પણ પંકાતા હતા, પૂનામાં પાંચમે પંડિતની સભામાં

“ જગતપાડિત ”નું બિરૂદ મેળવ્યું હતું. એમના ઉપદેશથી મેવાડ દેશના દીવાન હોદ્દાપુરના વાસી પટવા જોહોરાવરમહાજીએ ૨૫) લાખ રૂપિયા ખરચી સિદ્ધાયલજીનો સંઘ કહાડ્યો હતો. તેમની ઉપદેશશક્તિ તેમ કંઠકળાશક્તિ (ગાયનકળા) ધણીજ વખાણવા લાયક હતી.

(૭૧) શ્રી હર્ષચંદ્રસૂરિ.

શ્રી હર્ષચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી હર્ષચંદ્રસૂરિ થયા, સાધાસરના વાસી એસવાલ ગાતિય સંઘની ગોત્રિય આ આચાર્ય હતા, સંવત ૧૮૮૧ ના મહા સુદ ૧૩ દિને દીક્ષા લીધી, વિક્રમ સંવત ૧૮૮૩ ના કારતક વદી ૭ ને દિને વિક્રાનેરમાં આચાર્યપદ તેમજ તેજ વર્ષના મહા સુદ ૫ ને દિને ભદ્રારકપદ પામ્યા આ આચાર્ય વૈરાગ્ય રંગે રંગિતાત્મા વિવેકવંત મહા પ્રભાવિક જગત શેઠના ગુરુ હતા, જે વખતે કલકત્તામાં આચાર્ય પધાર્યા (તે સંબંધમાં આવી દંતકથા છે કે) તે વખતે જગતશેઠના લીધે લાંબા વાઘસરોયે બહુમાન આપ્યું હતું. જગતશેઠના કહેવાથી વાઘસરોય પોતે જેમના સામઘ્યામાં પગ-માંથી છુટ કાઢીને સાથે ચાલ્યા હતા, તે વખતે અંગ્રેજ રાજ્યમાં જગતશેઠની એટલી બધા સત્તા હતી કે વાઘસરોયની પસંદગી પોતેજ કરતા હતા. તે પણ એક જૈન શ્રાવકોનો સમય હતો. બંગાળામાં આવેલા મુર્શિદાબાદ નગરના મદારિદ્ધિવંત જગતવિખ્યાત જગતશેઠ તથા દુગડગોત્રીય બાપુ પ્રતાપસિંહ તથા નવલખા જસરૂપ મહેરચંદ્ર વિગેરે મહર્ષિક શ્રાવકો શ્રી હર્ષચંદ્રસૂરિના પંમભક્ત હતા. એ સૂરિના ઉપદેશથીજ નવપદની ઓળીને આરાધીને બાપુ પ્રતાપસિંહ વિશાળ રિદ્ધિસિદ્ધિ પામ્યા. તેઓના ઉપદેશથી વિક્રમ સંવત ૧૯૦૪ ની સ.લમાં એ સૂરિરાજને સાથે લઈ મોટા આડંબરથી શ્રી કેસરીયાજીનો સંઘ કહાડ્યો હતો. આ આચાર્યશ્રી કાશીમાં વિક્રાનોની સભામાં જય પામ્યા હતા, એમની પાસે પઠન, પાઠન, લેખન વિગેરેની પદ્ધતિ સારી હતી, ઘણા શિષ્યોને પોતે જ ભવચૂડા હતા. આર વર્ષ સુધી સિદ્ધાયલજીની પવિત્ર ભૂમિમાં આત્મકલ્યાણાર્થે નિવાસ કર્યો હતો. તેઓ હમેશાં એકભક્તભોજ હતા અને ઉજ્જવલ વાપરતા તથા ગચ્છની રૂડી

રીતે સારણા વારણા કરતા હતા. એમણે શ્રી શત્રુઞ્ચ ગિરિરાજની પાદવિહારે ૯૯ જન્મઓ કરી હતી, તેઓ સ્વરોદયજ્ઞાની પંડિત ચિદાનંદજીના પરમમિત્ર હતા. ચિદાનંદજીએ તેમની સાથે એક ચાતુર્માસ કર્યું હતું. સંવત ૧૯૧૩ ના ફાગણ વદી ૧૩ ના દિને શ્રીશંખેશ્વર તીર્થમાં દેહેતસર્ગ તેમનો થયો હતો.

(૭૨) શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ. (ખીજ)

શ્રી હર્ષચંદ્રજીની પાટે શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ થયા કચ્છકોડાય ગામવાસી, યો-સવાળા જ્ઞાતીય તેઓ હતા. તેઓએ વિક્રમ સંવત ૧૯૧૪ ના વૈશાખ સુદ ૩ ને દિને દીક્ષા લીધી. તેઓશ્રીને વિક્રમ સંવત ૧૯૧૫ માં વીકાનેરમાં આચાર્યપદ તથા ભદ્રારકપદ આપવામાં આવ્યું હતું, તેમના વખતમાં શ્રી હર્ષચંદ્રસૂરિજી ના શિષ્ય સવેગરગરગિતાઆત્મા મુનિ મહારાજશ્રી કુશલચંદ્રજી ગણી. પંડિત મુક્તિચંદ્રજી ગણી, શ્રી હર્ષચંદ્રસૂરિજીના કોટવાલજી પંડિત હરચંદ્રજી, ઉપાધ્યાય અક્ષયચંદ્રજી તથા કવિરાજ અગિરચંદ્રજી વિગેરે સારા વિદ્વાનો હતા. વિક્રમ સં. ૧૯૩૨ ની સાલમાં પંડિત મુક્તિચંદ્ર ગણી અમદાવાદમાં ચાતુર્માસ હતા. તેજ સાલના આષાઢ વદી ૫ ને દિને અમદાવાદના નગરશેઠ પ્રેમાભાઈ વિગેરે શેઠીઆઓના અત્યંત આગ્રહથી તેઓને (મુક્તિચંદ્ર ગણીને) તેઓની સાથે તીર્થરક્ષાના સંબંધમાં પાલીતાણાના કેસ માટે રાજકોટમાં કિંડી સાહેબ પાસે જવું પડ્યું હતું, અને તેજ વર્ષના ભાદરવા વદ ૧૦ ને દિવસે તેજ સાહેબ પાસે પાદલિખને પાલિતાણા સિદ્ધ કરવા માટે કેસ ચાલ્યો, આ વખતે તેઓએ તે શબ્દ શાસ્ત્રથી સિદ્ધ કરી આપ્યો કે જેથી કેસમાં વિજય મળ્યો હતો. વિક્રમ સંવત ૧૯૪૦ માં શ્રી હેમચંદ્રસૂરિએ (વરમગામમાં આભોગ આપી જીવદયા ખાતર સારો પ્રયત્ન કર્યો હતો. તેઓશ્રી વિક્રમ સંવત ૧૯૬૭ ના ચૈત્ર વદી ૭ ને દિને વિકાનેરમાં આરધના પૂર્વક સ્વર્ગે ગયા.

(૭૩) શ્રી આતુચંદ્રસૂરિ. (કિયોદારકારક).

શ્રી હેમચંદ્રસૂરિની પાટે શ્રી આતુચંદ્રસૂરિ થયા. તેમનો જન્મ વાંકડીયા વડગામ વાસી ઔદિચ્ય વાડવવંસી દાનમલજી પિતા વિજયા માતાની કૃપાથી વિ. સં. ૧૯૨૦ માં થયો હતો. સં. ૧૯૩૫ ના ફાગણ સુદ ૨ દિને

આચાર્ય શ્રી હર્ષચંદ્રસૂરિના શિષ્ય પંડિત મુક્તિચંદ્રગણિના હાથે વીર
મગામમાં દક્ષા લીધી. વિ. સં. ૧૯૩૭ ના વૈશાખ સુદ ૧૧ દિને
મુનીમહારાજ શ્રીકુશલચંદ્રજી ગણિની નિશ્રાએ નિશ્રેય પ્રવચન
સંવેગ માર્ગની તુલના કરી. (ક્રિયાઉદ્ધાર કર્યો.) તેઓ મહાપ્રતાપી
બાળશ્રદ્ધચારી, સિદ્ધાન્તપારગામી, સંવેગરંગરંગિત આત્મા હતા. તેમણે
પોતાના ધર્મોપદેશથી જનમનગરના મહારાજ જનમસાહેબ વિભાજી બહાદુર
ધ્રાંગધ્રાના મહારાજ માનસિંહજી તેમના ભાયાત પ્રતાપસિંહજી તથા જલ-
મસિંહજી જગલ્લાના દરબાર સાહેબ નશીયખાનજી, પાટડીના દરબાર સૂરજ-
મલસિંહજી, હીમડીના નામદાર મહારાજ શ્રી જશવંતસિંહજી બહાદુર, કચ્છ-
ભૂજનું રાજમંડલ. તથા જ્ઞેશલમેરના મહારાજ વિગેરેને જૈનધર્મ પ્રત્યે
સારી લાગણીવાળા કર્યા હતા. જીર્ણોદ્ધારના ઉપદેશથી વીકાનેરના ભાંડાસરજીનું
મ્હોટું દેરાસર તથા ખંભતમાં નવપદ્મવજી, ચિંતામણિજી, તથા આદિના-
થનું દેરાસર, અને વીરમગામમાં અજિતનાથ સ્વામીનું દેરાસર, ઇત્યાદિક દેરા-
સરોના જીર્ણોદ્ધાર થયા. જીવદયાના ઉપદેશથી વીરમગામ, માંડલ, વિગેરે સ્થળોમાં
પાંચરાપોજો થઈ ધાર્મિક કેળવણીના ઉપદેશથી રાજનગરમાં શ્રી જૈન હડસીંગ
સરસ્વતી સભા, કચ્છ મોટી ખાખરમાં બ્રાહ્મચંદ્રાચ્યુદય પાઠશાળા, તથા ક-
ન્યાશાળા, ધ્રાંગધ્રામાં મુનિશ્રી કુશલચંદ્રગણિ વિદ્યાશાળા તેમજ કેટલેક સ્થળે
પોશકશાળા તથા ધર્મશાળા વિગેરે થયાં. વળી કચ્છમુંદ્રમાં અધીર પ્રતિ-
ભાને સ્થીર કર્યા સંજમ્મી, વીરમગામમાં દેરાસરજીની પ્રતિષ્ઠા વંખતે વૃદ્ધિ સળધી
તેમજ ખંભાત વિગેરે સ્થળોમાં તેમના તપ તેજના ચમત્કાર લોકોને જાણુ-
વામાં આવ્યા હતા તેઓશ્રીએ ગુજરાત, કચ્છ, કાઠીઆવાડ, ઝાલાવાડ,
ગોદાવાડ, મારવાડ, મેવાડ વિગેરે દેશોમાં વિચરી અનેક ભવ્યજીવોના ઉદ્ધાર
કર્યો હતો. ઘણે સ્થળે પડેલા તડ ટટાઓને ઉપદેશ આપી શાન્ત કર્યાં.
પાટણ, જ્ઞેશલમેર, ખંભાત, વીકાનેર વિગેરેના જીવના વખતના ભંડારો આ આચર્યે
જોઈ સારી રીતે અનુભવ મેળવી પ્રવીણ થયા હતા. વિ. સં. ૧૯૬૭
ના વૈશાખ સુદ ૧૩ ને યુધવારે શીવગંજ શહેરમાં તેઓશ્રી આચાર્યપદ તથા
ભદ્રારકપદ પામ્યા. વિ. સંવત્ ૧૯૯૨ ના વૈશાખ વદ ૮ ને યુધવારની રાત્રે

१॥ वागे शुभध्यानधी त्रयु द्विवसना अणुसणु पूर्वक राजनगरभां तेमोश्री
स्वर्गवास थया. ते समये आचार्यश्रीनी वैयावच्यभां तपस्वी मुनिभट्टा-
राज श्री जगतचंद्रल भट्टाराज तथा मुनिश्री सागरचंद्रल विगेरेयो सारी
रीते तत्पर रखा छता.

यतः—श्रीमत्पर्वतनायकार्बुदगिरिप्रान्तप्रदेशस्थित—

वडूग्रामनिवासिनो गुणिवरादौदीच्यविप्रात्सतः ॥

जन्मप्रापदसौ स्वमातृ-विजयाकृषौ सुपुण्ये दिने,
भार्गवचंद्र इति प्रथां च धृतवांश्चन्द्रोपमांगद्युतेः ॥ १ ॥

सूरीन्द्रं भ्रातृचंद्राख्यं, दिव्यं स्याद्वादवादिनम् ॥

पदस्थं नयनिष्णातं, वन्दे श्रीमुक्तिनंदनम् ॥ २ ॥

श्रीमद्विद्यावतंसाः शमदमसहिता बालभावद्विरक्ता,
ज्ञानाभ्यसे प्रवृत्ता निखिलजनमनोहर्षदाः स्वैर्गुणोच्चैः ॥

मध्यस्था मान्यवाक्या दलितमदबला भ्रातृचंद्राभिधाना-
स्तारुण्ये तीर्णमोहा निरुपमचरिताः सूरिराजा जयन्तु ॥ ३ ॥

अनेकगुणगणशोभित--सूरीश्वरश्रीभ्रातृचन्द्रगुरुम् ।

सदा शुभाश्रयेनाह-मंग्रिसरोजं तस्य वन्दे ॥ ४ ॥

येन ज्ञानप्रदीपेन, निरस्याभ्यंतरं तमः ।

ममात्मा निर्मलीचक्रे, तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ५ ॥

अपूर्ण.—

સૂરીશ્વર સ્તવન.

હરિગીત છંદ.

- શ્રી પાર્શ્વચંદ્ર સૂરીંદ નાગપૂરીંદ તપગણુ નભમણી,
તસપટ પરંપર ગણુ ધુરંધર હેમચંદ્રસરિ ગુણી;
નિઞ્ચંથ ગુરુ તસ પાટ રાજે આજ ગાજે મુનિવરા,
ભવિ ભકિતભાવે નમો નિશદિન આત્મચંદ્રસૂરીશ્વરા. ૧
- છે શાંત દાંત મહંત કિરિયાપાત્ર સમતાસાગર,
પંડિત પ્રવર વિદ્વાન બુદ્ધિનિધાન વિદ્યાઆગર;
અઘચ્ચોઘવારક મહાપ્રભાવક ધર્મધોરી ધુરંધરા,
ભવિ ભકિતભાવે નમો નિશદિન આત્મચંદ્ર સૂરીશ્વરા. ૨
- છે ભવ્ય આકૃતિ ધર્મમૂર્તિ પ્રભુ તુલ્ય મનોહૃતી,
તપ તેજ દીપે કદિ ન છીપે ભાગ્યની ચલ્લી રતી;
વળિ શરદશશિ સમ સૌમ્ય કાંતિ શાંતિવાન શુભંકરક,
ભવિ ભકિતભાવે નમો નિશદિન આત્મચંદ્રસૂરીશ્વરા. ૩
- ગુરુ ગચ્છનાયક જ્ઞાનદાયક સંઘમાં લાયક મુદા,
ગતરાગ રોષ ન દોષ જરિચ્ચે તોષ મુખ દુઃખમાં સદા;
છત્રીસ ગુણગણુ યુક્ત સૂરીશ્વર ચરણ ગુણથી અલંકર્યા,
ભવિ ભકિતભાવે નમો નિશદિન આત્મચંદ્રસૂરીશ્વરા. ૪
- જિનભાણુ અસ્ત થતાં સૂરીશ્વર જ્ઞાનદીપ પ્રકાશતા,
મિથ્યાંધકાર વિકાર ટાળી ભવિકજન પ્રતિષ્ઠાધતા;
શુભ છંદ સાંકળચંદ કહે પાવન કરો ભારતધરા,
ભવિ ભકિતભાવે નમો નિશદિન આત્મચંદ્રસૂરીશ્વરા. ૫

॥ શ્રી ગુરુવિરહ સ્તવન ॥

ભારગદેશક મોક્ષનો રે. ઐ દેશી.

પ્રહસમે પ્રણમું પ્રેમથીરે, આચારજ ભગવાન,
 ગીતારથ ગણપતિ ગુરુરે, જ્ઞાનકલા મુનિધાનરે;
 ગુરુ ગુણ સાંભરે, શ્રી બ્રાહ્મચંદ્રસૂરિરાયોરે,
 મનથી ન વીસરે. ઐ આંકણી. ૧
 નાગપુરીય તપગચ્છ મણીરે. શાસનનો શિણુગાર;
 ઉપકારી જગજીવનોરે, કરુણારસ ભંડારોરે. ગુરુ ૨
 ગુણદરિયો ભરિયો ગુરુરે, વરિયો સ્વર્ગાવાસ;
 રૂરિયો નિજ ગુણ જ્ઞાનમાંરે, કરિયો કલેશનો નાશરે. ગુરુ ૩
 શિરછત્ર ભવ્ય જીવનોરે, મુગટમણિ શિરતાજ;
 નાથ અનાથ કરી ગયોરે, સકલ જૈનસમાજરે. ગુરુ ૪
 પંડિતપ્રવર સૂરંશ્વરુરે, નિરભિમાની દાતાર;
 ગુણચાલક ગુણ ગુરુ તણુરે, સહુથી અધિક ઉદારરે. ગુરુ ૫
 સૂરિ સાનિધે કલ્પોલથીરે, કરતા જ્ઞાન અભ્યાસ;
 સમયસાર્થક કરવા વિષેરે, ઉપદેશે ગુરુ ખાસરે. ગુરુ ૬
 વચ્છલભાવ દેખાડિનેરે, ભાવ દયા ધરનાર;
 એહવા ગુરુ વિણ કોણ હવેરે. કરશે મોરી સારરે. ગુરુ ૭
 શ્રી આશ્વિચંદ્રસૂરીંદ્રપરેરે, ફેરવ્યો વીર્ય અપાર;
 ગાયમ સોહમ સમગુરુરે, હવે અમ કોણ આધારરે. ગુરુ ૮
 નિજ શિષ્યોપર દયા ધરીરે, દો દરિસણ સૂરીંદ્ર;
 ગુરુ પદકળે મન થીર કરારે, ભણે મુનિ સાગરચંદ્રરે. ગુરુ ૯

ગુરુગુણ સ્મરણ પદ .

અબધુ નિરંજન વિરલા કોઈ—એ રાગ.

મુજ મન ગુરુ વિરહો બહુ સાલે, હવે મિલરયે કયા કાલે;
 મુજ મન ગુરુ વિરહો બહુ સાલે. એ ટેક.
 પુરૂષ રતન ચિંતાઃમણી સરિખો, અર્થિત અર્થને આલે;
 આગમવાણી અર્થની ખાણી, દુર્લભ પંચમ કાલે. મુજ૦ ૧
 અધમ ઉદ્ધારણ ભવજલતારણ, શરણાગતને પાલે;
 એહવા સદગુરુ ગુણગણ આગર, વિણ રોતન કિમ ચાલે. મુજ૦ ૨
 અમૃતદ્રષ્ટિ સદા સેવકપર, ત્રિવિધ તાપને ટાલે;
 શ્રી જ્ઞાત્યંદ્રસુરિ સદગુરુને, સાગર ક્યાંથી નિહાલે. મુજ૦ ૩

